

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

ភាគីដាក់ឯកសារ: សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក អៀង សារី

ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល

ភាសាដើម: អង់គ្លេស

កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 25-Jan-2012, 08:08
CMS/CFO: Sann Rada

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្ទើរឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយ អង្គជំនុំជម្រះ: សាធារណៈ/Public

ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឯកសារ

ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់ល្អៗ: អាសន្ន:

ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:

ហត្ថលេខា:

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់
ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចីរភាព និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់**

ដាក់ដោយ:

សហមេធាវីការពារក្តី:

លោក អាង ឧត្តម

លោក Michael G. KARNAVAS

ដាក់ជូន:

ចៅក្រមអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល:

ចៅក្រម គង់ ស្រីម ជាប្រធាន

ចៅក្រម សោម សិរិវិជ្ជា

ចៅក្រម ម៉ុង មុនីចរិយា

ចៅក្រម យ៉ា ណារិន

ចៅក្រម MOTOO Noguchi

ចៅក្រម Agnieszka KLONOWIECKA-
MILART

ចៅក្រម Chandra Nihal JAYASINGHE

ចៅក្រមបម្រុង ស៊ុន វិទ្ធី

ចៅក្រមបម្រុង Florence MUMBA

សហព្រះរាជអាជ្ញា

លោកស្រី ជា លាង

លោក Andrew CAYLEY

ក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាំងអស់

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក
អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជំនុំជម្រះរក្សាការព្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចៃដន្យ និងដោយ
តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

អនុលោមតាមវិធាន ១០៤ និងវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក (“វិធានផ្ទៃក្នុង”) លោក អៀង សារី តាមរយៈសហមេធាវីរបស់គាត់ (“ក្រុមមេធាវីការពារក្តី”)^១ សូមដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខជំទាស់ទៅនឹង អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលមានចំណងជើងថា “សំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហារៀបចំសវនាការ (ឯកសារលេខ E154) [សំណើ]” (“សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់”)^២។ វាជាការចាំបាច់ក្នុងការដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ ដោយសារលោកស្រី Susan Lamb មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង តាមការបង្គាប់ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* (*ex parte*) ជាមួយភាគីមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហារៀបចំសវនាការ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង បង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនបញ្ឈប់ការប្រព្រឹត្តិមិនសមស្របរបស់គាត់ ប៉ុន្តែ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើនេះ ហើយបានច្រានចោលសំណើនេះ ភ្លាមៗ តាមរយៈអនុស្សរណៈដែលមិនមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ទៅវិញ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន រំលោភសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដែលមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញលើ៖ សមភាពនៃ មធ្យោបាយនៃការតទល់រឿងក្តី, កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតទល់, កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយតម្លាភាព (ការរំលោភលើសិទ្ធិទទួលបានការពិនិត្យមើលឡើងវិញលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍), ការប្រព្រឹត្តិស្មើភាពគ្នា និងការ ជំនុំជម្រះក្តីដោយតុលាការដែលមិនលំអៀង។ ទង្វើរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្កើតបានជាការជ្រៀត ជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការដោយចេតនាពិតប្រាកដ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសូមយោងទៅ

^១ សំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារ ដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហារៀបចំសវនាការ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ លេខ E154។

^២ អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានចំណងជើងថា “សំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ នឹងបញ្ហារៀបចំសវនាការ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E154” ថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E154/1។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

សារណាមុនៗ ដែលបានលើកអំណះអំណាងលើបញ្ហានេះ និងសារណាមុនៗមុនៗរបស់ខ្លួន ដែលពាក់ព័ន្ធ
នឹងបញ្ហានៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយតែភាគីម្ខាង (ex parte) ^១។

I. មូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

ក. ក្រុមសីលធម៌ចៅក្រមកម្ពុជា និងក្រុមសីលធម៌ដទៃទៀត ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវ
គោរព ហាមឃាត់មិនឱ្យប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយតែភាគីម្ខាង (ex parte) ឡើយ។
មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ
តែភាគីម្ខាង (ex parte) ជាមួយភាគីមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ តាមការបង្គាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលា
ដំបូង ដោយគាត់បានជូនដំណឹងដល់តែភាគីមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះអំពីសាក្សីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលា
ដំបូង កំពុងពិចារណាកោះហៅ។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសដោយបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រី
ច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយតែភាគីម្ខាង (ex parte) ដែរឬទេ?

ខ. ច្បាប់អ.វ.ត.ក និងយុត្តិសាស្ត្រ កំណត់ថា ភាគីមានសិទ្ធិទទួលបានការជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌
ដោយភាគីអាចឆ្លើយតបទៅនឹងសារណាដាក់ដោយភាគីដទៃទៀត។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន
ចេញបង្គាប់មិនឱ្យភាគីឆ្លើយតបនឹងសំណើនេះទេ។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានមានកំហុស
ដោយបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប ដែរឬទេ?

គ. ច្បាប់អ.វ.ត.ក និងយុត្តិសាស្ត្រ តម្រូវឱ្យសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះមានសំរាងហេតុ

^១ សំណើ, បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំសាលាដំបូងលើបណ្តឹងដិតដិតលោក
ស្រីចៅក្រម SILVIA CARTWRIGHT ថ្ងៃទី ៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារលេខ E137/5/1/1 ។ សំណើរបស់លោក
អៀង សារី ស្នើឱ្យស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយតែភាគីម្ខាង រវាងសហព្រះរាជអាជ្ញា ជាមួយ លោកស្រី
ចៅក្រម SILVIA CARTWRIGHT ថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E137/3។ បណ្តឹងតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ៣៤
លើកទី២ របស់លោកអៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម MARCEL LOMONDE និងការសុំចូលរួមក្នុងបណ្តឹងរបស់មេធាវី
ការពារក្តីអៀង ធីរិទ្ធ សុំប្តឹងដិតចិត្តសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការជាសាធារណៈ MARCEL
LOMONDE ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩,១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក
អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ
តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

គ្រប់គ្រាន់។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើសំណើនេះ តាមរយៈការចេញ
អនុស្សរណៈមួយដែលមិនមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានកំហុស
ដោយបានចេញសេចក្តីសម្រេចនេះដែរឬទេ?

II. បញ្ហាជ្រាប

ក. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

១. អនុស្សរណៈជាសេចក្តីសម្រេចក្នុងគោលបំណងផ្សេងៗនៃវិធាន ១០៤

- ១. អនុលោមតាមវិធាន ១០៤ (១) អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ត្រូវសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខជំទាស់
ទៅនឹងសាលក្រម ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ទោះជាសេចក្តីសម្រេចនោះ
ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈអនុស្សរណៈមួយក៏ដោយ ក៏សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ
មានអានុភាពជាសេចក្តីសម្រេចមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលអាចប្តឹងសាទុក្ខបាន
ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤^៤។
- ២. ខ្លឹមសារ មានសារៈសំខាន់ជាងទម្រង់។ វិធានផ្ទៃក្នុងឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលបំណងអត្ថនាម័តរបស់អ្នក
រៀបចំសេចក្តីព្រាង ជាជាងឆ្លុះបញ្ចាំងពីការពិតដោយសត្យានុម័ត។ ហេតុដូច្នេះហើយ វាជាក់
ច្បាស់ថា វិធានផ្ទៃក្នុងប្រាកដជាត្រូវតែធ្វើការបកស្រាយ ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះ។ អង្គបុរេ
ជំនុំជម្រះបានទទួលស្គាល់ថា សិទ្ធិដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អាចនឹងមិនត្រូវបានកាត់បន្ថយដោយផ្តល់
សារៈសំខាន់លើទម្រង់ជាងខ្លឹមសារឡើយ។ ឧទាហរណ៍ កន្លងមក អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានទទួល

^៤ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចេញសេចក្តីសម្រេចជាទៀតទាត់តាមរយៈអនុស្សរណៈ។ នៅពេលដែលក្រុមមេធាវីការពារក្តី ស្នើ
សុំការបញ្ជាក់ផ្សេងៗ រួមទាំងថា តើអនុស្សរណៈដែលចុះហត្ថលេខាដោយលោកនិល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ជា
សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែរឬទេ អង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើការពន្យល់ (ក្នុងអនុស្សរណៈមួយ) ថា៖ “ទោះបី
យើងឃើញមានភាពខុសគ្នាគិតត្រង់នៅក្នុងទម្រង់នៃសេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្តី ក៏តាម
រយៈការអានសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះ ធ្វើឱ្យយើងដឹងច្បាស់ថា សេចក្តីទាំងនេះត្រូវបានចេញដោយតាមនាមអង្គជំនុំជម្រះទាំង
មូល។ លើសពីនេះទៀត នេះជាទម្លាប់អនុវត្តទូទៅរបស់តុលាការកម្ពុជា និងតុលាការអន្តរជាតិទៀត។” សូមមើល ចម្លើយ
តបរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទៅនឹងសំណើសុំលេខ E67, E57, E58, E23, E59, E20, E33, E71 និង E73 ក្រោយកិច្ច
ប្រជុំរៀបចំសវនាការ នៅថ្ងៃទី ០៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ថ្ងៃទី ៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E74 ទំព័រទី ៣-៤។
បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក
អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ
តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

យកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មួយដែលធ្វើឡើងចំពោះសេចក្តីសម្រេចមួយនៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់
ក្រឡាបញ្ជីស្តីពីការដាក់ឯកសារមិនគ្រប់គ្រាន់ បើទោះជាវិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានចែងឱ្យបាន
ជាក់លាក់អំពីការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការជូនដំណឹងអំពីការដាក់ឯកសារមិនគ្រប់គ្រាន់ក៏ដោយ។
អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានសម្រេចថា៖

ទោះបីជាច្បាប់ជាធរមានពុំផ្តល់សិទ្ធិឱ្យបានជាក់លាក់ដល់ជនត្រូវចោទក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍
ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការដាក់ឯកសារពុំគ្រប់គ្រាន់ក្តី ក៏អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បាន
សម្រេចតាមការសន្និដ្ឋានរបស់សហមេធាវីការពារក្តីថា វិធាន ២១ តម្រូវឱ្យអង្គបុរេជំនុំ
ជម្រះត្រូវបកស្រាយឱ្យបានទូលំទូលាយនូវសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍
ដើម្បីធានាថាសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការកាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌ ត្រូវ
បានគាំពារក្នុងកាលៈទេសៈនេះ។ ដោយហេតុថាទោះជាបញ្ហាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងគោលការណ៍
“ស្មើភាពចំពោះមុខច្បាប់” និង “សមភាពនៃមធ្យោបាយតទល់រឿងក្តី” ដោយគិតអំពី
ភារកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដូចបានចែងត្រង់វិធាន២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងកាលៈទេសៈនៃ
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ។^៥

ការសម្រេចថាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះមិនអាចទទួលយកបាន ដោយហេតុថាសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវ
បានជំទាស់ ត្រូវបានចេញក្នុងទម្រង់ជាអនុស្សរណៈនោះ នឹងអនុញ្ញាតអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
រារាំងដោយចេតនាចំពោះលទ្ធភាពរបស់ភាគីក្នុងការដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខលើសេចក្តីសម្រេចដែល
មានប្រសិទ្ធិភាព តាមរយៈការចេញសេចក្តីសម្រេចដ៏ចម្រុះចម្រាស់ ដែលមានទម្រង់ជាអនុស្ស
រណៈនោះ។

២. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អាចទទួលយកបានដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤ និង វិធាន ២១

^៥ សាលដីកាលើបណ្តឹងលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស បដិសេធមិនទទួលយកការដាក់ឯកសារចម្លើយតបរបស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្តីពីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៦៦ និងសេចក្តីសង្កេតបន្ថែម និងសំណើសុំផ្អាកដំណើរការនីតិវិធី ថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D390/1/2/4 កថាខណ្ឌ ១៣។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក
អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ
តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

៣. អនុលោមតាមវិធាន១០៤ (១) អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល “ត្រូវសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ជំទាស់ទៅនឹងសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី ឬសេចក្តីសម្រេចនៃអង្គច្បាប់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖ ក. កំហុសលើអង្គច្បាប់ដែលនាំឱ្យមោឃៈសាលក្រមលើ អង្គសេចក្តី ឬសេចក្តីសម្រេចនោះ។ ឬ ខ. កំហុសនៃអង្គហេតុដែលនាំឱ្យសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី ឬ សេចក្តីសម្រេចនោះមានភាពមិនយុត្តិធម៌។ បន្ថែមពីនេះ បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ប្រឆាំង ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចធ្វើបានដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការ ភ័ន្តច្រឡំ ដែលស្តែងចេញពីការប្រើឧទ្ធរណ៍របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ ដល់សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ។”

៤. បើសិនជាមានមន្ទិលសង្ស័យចំពោះភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ ដោយអនុលោម តាមវិធាន ១០៤ នោះ វិធាន ២១ ដែលតម្រូវឱ្យវិធានផ្ទៃក្នុងត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជា និច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ជនជាប់ចោទ^៦ តម្រូវឱ្យទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានទទួលស្គាល់ការអនុវត្តវិធាន ២១ និងបានលើកឡើងថា “ក្រោយពីបានពិចារណាលើសិទ្ធិទទួល បានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌របស់ម្ចាស់បណ្តឹង ខ្លួនណា...អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា វិធាន ២១ តម្រូវឱ្យខ្លួនបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុង តាមមធ្យោបាយដែលមានន័យថា បណ្តឹងខ្លួនណា នេះក៏អាចទទួលយកបានតាមមូលដ្ឋាននៃវិធាន ២១ ផងដែរ^៧។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល គប្បី យល់ស្របចំពោះការបកស្រាយទូលំទូលាយចំពោះសិទ្ធិដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ។

ក. វិធាន ១០៤ (១) កំហុសលើអង្គច្បាប់

^៦ វិធាន ២១ ចែងថា “ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និងបទ បញ្ជារដ្ឋបាលទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជានិច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ជនសង្ស័យ ជនត្រូវចោទ ជនជាប់ ចោទ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពីសេចក្តីសុចរិត និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយតម្លាភាព ដោយគិតដល់លក្ខណៈពិសេស របស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា និងកិច្ចព្រមព្រៀង។”

^៧ សាលដីកាលើបណ្តឹងខ្លួនណារបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធសំណើសុំ អនុញ្ញាតថតសម្លេង/រូបភាពវីដេអូនៃការជួបជាមួយលោក អៀង សារី នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ថ្ងៃទី ១១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារលេខ A371/2/12 កថាខណ្ឌ ១៨។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

៥. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អាចទទួលយកបាន ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤ (១) ដោយហេតុថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានកំហុសលើអង្គច្បាប់ ដោយការខកខានមិនបានចេញដីកាសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់លើសំណើនេះ និងដោយការបង្គាប់មិនឱ្យភាគីឯទៀតឆ្លើយតបនឹងសំណើនេះ។ លោក អៀង សារី និងភាគី មានសិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ ហើយភាគីមានសិទ្ធិឆ្លើយតបនឹងសំណើនានា។ កំហុសលើអង្គច្បាប់ទាំងនេះនាំឱ្យមោឃៈសេចក្តីសម្រេចនេះ។

ខ. វិធាន ១០៤ (១) កំហុសនៃអង្គហេតុ

៦. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អាចទទួលយកបាន ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤(១) ដោយហេតុថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានកំហុសលើអង្គហេតុ ដោយគ្រាន់តែបានចាត់ទុកសំណើនេះជាសំណើមួយ ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងជូនដំណឹងថា តើភាគីណាដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកំពុងពិចារណាឱ្យសួរសំណួរដល់ចម្លើយសាក្សីនីមួយៗនោះ។ ការអនុវត្តបែបនេះធ្វើឱ្យមានភាពមិនយុត្តិធម៌ ដោយហេតុថាវាអនុញ្ញាតឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមើលរំលងការរំលោភសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ បណ្តាលមកពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីម្ខាង (ex parte)* ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបែរជាផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសំអាងហេតុដែលខ្លួនយល់ឃើញថាមិនចាំបាច់ជូនដំណឹងជាមុនដល់ភាគីថា តើភាគីណាដែលត្រូវចាត់តាំងឱ្យសួរសំណួរសាក្សីនោះ។

គ. វិធាន ១០៤ (១) ការរំលោភបំពានលើធនានុសិទ្ធិ

៧. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះអាចទទួលយកបាន ដោយហេតុថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនតាមរយៈការបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើការការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីម្ខាង (ex parte)* ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកាតព្វកិច្ចធានាថា បុគ្គលិករបស់ខ្លួនមិនរំលោភសិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការទទួលបានការប្រព្រឹត្តិស្មើភាពគ្នា និងការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ឬកាតព្វកិច្ចសីលធម៌របស់ចៅក្រម រួមទាំងកាតព្វកិច្ចជៀសវាងការការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីម្ខាង (ex parte)* ។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ឃ. វិធាន ១០៤ (៤) ការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ

៨. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អាចទទួលយកបានដោយភ្លាមៗ ដោយហេតុថាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមវិធាន ៣៥(៦)^{៨៥}។ អនុលោមតាមវិធាន ១០៤ (៤) (ឃ) សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមវិធាន ៣៥(៦) ត្រូវបានបើកផ្លូវឱ្យប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ។ វិធាន ៣៥ លើកឡើងអំពីសកម្មភាពនានាដែលអាចជាការជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនាពិតប្រាកដទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែមិនលើកឡើងសកម្មភាពទាំងអស់ទេ^{៨៦}។

៩. ថ្មីៗនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានសម្រេចថា “គ្មានកំហុសអង្គច្បាប់ ឬអង្គហេតុ និងគ្មានការរំលោភនូវឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងណាមួយ ដែលបង្កើតបានជាការជ្រៀតជ្រែកដោយដឹង និងមានចេតនាទៅលើកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ដោយយោងតាមអត្ថន័យនៃវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ^{៩០}”។ ក្នុងករណីនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនត្រឹមតែមានកំហុសលើអង្គច្បាប់ ឬមានកំហុសនៃអង្គហេតុទេ ប៉ុន្តែលើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនទេ ថែមទាំងជ្រៀតជ្រែកដោយមានចេតនាពិតប្រាកដទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ តាមរយៈការបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចូលរួមក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីម្ខាង (ex parte)*។ ការអនុវត្តដែលផ្ទុយពីសតិសម្បជញ្ញៈនេះ មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា និងដូចគ្នាបើគិតពីកម្រិតធ្ងន់ធ្ងរទៅនឹងឧទាហរណ៍ផ្សេងៗនៃការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាល

^{៨៥} ចំពោះការពិភាក្សាថាតើចៅក្រម អាចអនុវត្តតាមវិធាន ៣៥ (៦) សូមមើល បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright ថ្ងៃទី ៥ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារលេខ E137/5/1/1 កថាខណ្ឌ ៧-១០ ដែលក្រុមមេធាវីការពារក្តី សូមដាក់បញ្ចូលជាឯកសារយោង។

^{៨៦} សូមមើល 002/14-12-2009-Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia/PTC (08) អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានស៊ើបអង្កេតការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះដែលអាចកើតមាន ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិដែល មិនបានចែងច្បាស់ក្នុងវិធាន ៣៥ (១) ពី (ក) ដល់ (គ)។

^{៩០} សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១២ ឯកសារលេខ E130/4/3 ទំព័រ ១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

របស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងវិធាន៣៥^{១១}។ មានន័យថា ការអនុវត្តនេះបង្ហាញពីការអនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវ ដែលរំលោភទៅលើវិធានផ្ទៃក្នុង។

១០. លើសពីទៀត សកម្មភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បង្កើតឱ្យមាន ការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុង កិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដោយចេតនាពិតប្រាកដ ដោយហេតុថា អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងបានបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទង ការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង (ex parte)*។ អាស្រ័យហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បាន រំលោភដោយចេតនាពិតប្រាកដលើ៖ ក. សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានដីកា សេចក្តីដែលមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ (ដែលការពារសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការទទួលបានតម្លាភាព និងសិទ្ធិដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍), ខ. សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី និងសិទ្ធិរបស់ភាគីដទៃទៀតក្នុង

^{១១} វិធាន ៣៥ (១) ចែងថា៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញអាចដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬ បញ្ជូនទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវជនណាម្នាក់ដែលជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនា ពិតប្រាកដ ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ រួមទាំងបុគ្គលដែលមានចែងដូចខាងក្រោម៖

- ក-ផ្សាយចេញព័ត៌មានសម្ងាត់ ដោយរំលោភទៅនឹងដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ អង្គជំនុំជម្រះ។
- ខ-ដោយគ្មានមូលហេតុសមស្រប បុគ្គលដែលមិនគោរពតាមសេចក្តីបង្គាប់ឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរ ការជម្រះក្តី ឬ មិនផ្តល់ឯកសារ ឬ ភស្តុតាងផ្សេងទៀតឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ អង្គជំនុំ- ជម្រះ។
- គ-បំផ្លាញ ឬ កែត្រួតតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយលើឯកសារ វត្ថុតាង ឬ ភស្តុតាងដទៃទៀតដែល ស្ថិតក្នុងសំណុំរឿងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។
- ឃ-គំរាមកំហែង បំភិតបំភ័យ បង្ករបួសស្នាម ឬ ផ្តល់សំណូក ឬ ក៏ជ្រៀតជ្រែកលើសាក្សីណាម្នាក់ ឬ លើ អ្នកដែលអាចក្លាយជាសាក្សីដែលកំពុងផ្តល់ បានផ្តល់ ឬ អាចផ្តល់ភស្តុតាងដល់សហ- ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ អង្គជំនុំជម្រះ។
- ង-គំរាមកំហែង បំភិតបំភ័យ ឬសូកសំណូក ឬ ស្វែងរកវិធីគាបសង្កត់លើបុគ្គលដទៃទៀតក្នុង បំណងទប់ស្កាត់បុគ្គលនោះមិនឱ្យអនុវត្តតាមដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬអង្គជំនុំជម្រះ។
- ច-ជួយដោយចេតនា ដើម្បីឱ្យជនត្រូវចោទ ឬ ជនជាប់ចោទរត់គេចពីអំណាចយុត្តាធិការរបស់ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ។ ឬ
- ឆ-ញុះញង់ ឬ ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តិអំពើណាមួយដូចមានចែងខាងលើ។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

ការឆ្លើយតបទៅការអនុវត្តនានាដែលប៉ះពាល់ពួកគេ (ត្រូវបានការពារដោយសិទ្ធិសមភាពនៃ មធ្យោបាយនៃការតទល់រឿងក្តី និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតទល់) និង គ. សិទ្ធិរបស់លោកអៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដោយមិនរងការប៉ះពាល់ដោយការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ តែភាគីម្ខាង (ex parte) (និងសិទ្ធិទទួលបានភាពស្មើគ្នានៅចំពោះ មុខច្បាប់ និងសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយតុលាការដែលមិនលំអៀង)។

៣. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អាចទទួលយកបាន ដោយអនុលោមតាមតែវិធាន ២១

១១. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះអាចទទួលយកបានដោយភ្លាមៗ ដោយអនុលោមតាមតែវិធាន ២១ ប៉ុណ្ណោះ។ វិធាន២១ តម្រូវឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបកស្រាយក្នុងន័យការពារជានិច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ លោក អៀង សារី។ កន្លងមក អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានសម្រេចថា វិធាន ២១ តម្រូវឱ្យអង្គបុរេជំនុំ ជម្រះទទួលយកបណ្តឹងខ្លួនណា ដើម្បីធានាថាសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ត្រូវ បានការពារ ក្នុងករណីដែលមិនមានវិធានណាមួយផ្តល់សិទ្ធិជាក់លាក់ក្នុងការដាក់បណ្តឹងខ្លួនណា នោះ^{១២}។ វាជាការរំលោភលើសិទ្ធិសារីក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់ លោកអៀង សារី បើសិនជាបណ្តឹងសាទុក្ខនេះមិនអាចទទួលយកបាន។ មាត្រា ២ (៣) នៃ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ដែលអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុង តុលាការកម្ពុជា ត្រូវគោរព និងគាំពារ យោងតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ^{១៣} ចែងថា “រដ្ឋនៃកតិកាសញ្ញានេះ ត្រូវ ៖ ក) ធានាថា ជនណាដែលត្រូវគេរំលោភសិទ្ធិ និងសេរីភាពរបស់ខ្លួន ដែលទទួលស្គាល់ដោយ កតិកាសញ្ញានេះ ជននោះមានសិទ្ធិឱ្យមានការដោះស្រាយដោយស័ក្តិសិទ្ធិ ទោះបីការរំលោភនោះ

^{១២} សូមមើល សាលដីកាលើបណ្តឹងខ្លួនរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក.ស.ច.ស បដិសេធមិនទទួលយកការដាក់ឯកសារចម្លើយរបស់លោកអៀង សារី ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្តីពីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៦៦ និងសេចក្តីសង្កេតបន្ថែម និងសំណើសុំផ្អាកដំណើរការនីតិវិធី ថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារលេខ D390/1/2/4 កថាខណ្ឌ ១៣។

^{១៣} មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញសព្វថ្ងៃសព្វថ្ងៃជាធរមានក្រកម្ពុជា វិសោធនកម្មក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ចែងថាព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទទួល ស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ដូចមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និង កតិកាសញ្ញាព្រមទាំងអនុសញ្ញាទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិនារី និងសិទ្ធិកុមារ។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបញ្ឈប់សិទ្ធិច្បាប់ជាខ្លួនស្របតាមការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

បានប្រព្រឹត្តដោយជនដែលបំពេញមុខនាទីរាជការក៏ដោយ”។ លោក អៀង សារី នឹងមិនទទួលបានការដោះស្រាយដោយមានប្រសិទ្ធិភាពឡើយ បើសិនជាបណ្តឹងសាទុក្ខនេះមិនអាចទទួលយកបាននៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ហើយបើសិនអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបន្តទង្វើរបស់ខ្លួនដែលបានអនុវត្តកន្លងមក^{១៤} ដោយហេតុថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទំនងជានៅតែបង្គាប់មិនឱ្យភាគីឆ្លើយតបនឹងសំណើមួយចំនួន បន្តចេញអនុស្សរណៈដែលមិនមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ ហើយអ្វីដែលធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនោះគឺនៅតែបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង (ex parte)* និងផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងជាមុខទាក់ទងនឹងព័ត៌មានសំខាន់ៗស្តីពីការរៀបចំសវនាការឱ្យភាគីឯទៀតតែប៉ុណ្ណោះ។ ទង្វើទាំងនេះប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី។

^{១៤} *សូមមើល* ឧទាហរណ៍ ចម្លើយតបរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទៅនឹង “ការកត់សម្គាល់” របស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E130) ថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E130/3) (ចេញក្នុង ទម្រង់ជាអនុស្សរណៈ និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប), ចម្លើយតបរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទៅនឹងសំណើរបស់ សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សុំធ្វើសេចក្តីផ្តើមការណ៍បឋមត្រួសៗជំនួសមុខឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ឯកសារ E131/4/1) ថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E131/4/1) (ចេញក្នុង ទម្រង់ជាអនុស្សរណៈ និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប), អនុស្សរណៈឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើដែលបានដាក់ដោយមេធាវីការពារអៀង សារី (ឯកសារ E53/2/1) ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E53/2/1) (ចេញក្នុងទម្រង់ជាអនុស្សរណៈ និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប), អនុស្សរណៈស្តីពីសេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់អៀង សារី ស្នើសុំដាក់សំណើឱ្យមាន “ការបញ្ជាក់ថាគាត់នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបង្ហាញនូវទម្លាក់ករណីផ្ទាល់មាត់ នៅពេលសវនាការបឋមស្តីពីអញ្ញត្រកម្មនីមួយៗរបស់គាត់” ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E65/1) (ចេញក្នុងទម្រង់ជាអនុស្សរណៈ និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប), សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ខ្លួន ជា សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បន្ទាប់ពីមានការបញ្ចេញឯកសារសម្ងាត់នានាដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E147/1) (ចេញក្នុងទម្រង់ជាអនុស្សរណៈ និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប), សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់អៀង សារី សុំឱ្យមានសវនាការដេញដោលទៅលើការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ថ្ងៃទី ៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E71/1) (ចេញក្នុងទម្រង់ជាអនុស្សរណៈ និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប), សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់អៀង សារី ទាក់ទងនឹងការយកអង្គហេតុពីសំណុំរឿង ០០១ ដែលបានវិនិច្ឆ័យហើយ និងអង្គហេតុនៃការដឹងព្រហ្មទោសទៅមកអនុវត្តក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ថ្ងៃទី ៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ (ឯកសារ E69/1) (ចេញក្នុងទម្រង់ជាសេចក្តីសម្រេច និងបង្គាប់មិនឱ្យភាគីធ្វើការឆ្លើយតប)

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ខ. សំណើឱ្យមានសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ

១២. ក្រុមមេធាវីការពារក្តីស្នើឱ្យមានការធ្វើសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ដើម្បី ដោះស្រាយបញ្ហានានាដែលបានលើកឡើងក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។ វិធាន ១០៩ (១) បញ្ជាក់ថា សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ជាទូទៅគួរធ្វើឡើងជាសាធារណៈ^{១៥}។ បណ្តឹងសាទុក្ខនេះមាន អនុភាពលើសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់ លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយ យុត្តិធម៌ ។ បញ្ហាដែលបានលើកឡើង មិនមែនជាបញ្ហាសម្ងាត់ឡើយ។

III. សាវតារ

១៣. កាលពីថ្ងៃទី ៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ទទួលដំណឹងក្រៅផ្លូវការពីក្រុមមេធាវី ការពារក្តីមួយក្រុមថាមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានទាក់ទងមេធាវីការពារក្តី លោក នួន ជា និងលោក ខៀវ សំផន និងបានជម្រាបជូនគាត់អំពីក្រុមបន្ទាប់នៃអ្នកជំនាញ និង សាក្សី ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង កំពុងពិចារណាកោះហៅឱ្យផ្តល់សក្ខីកម្ម ហើយបានសួរ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាំងពីរក្រុមនេះថាតើក្រុមទាំងពីរនេះ មានចំណាប់អារម្មណ៍ដឹកនាំសួរដេញ ដោលសាក្សីដែរឬទេ។ បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មាននេះភ្លាម ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានធ្វើសារ អេឡិចត្រូនិកជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយចម្លងជូនភាគីទាំងអស់ ដើម្បីសួរបញ្ជាក់ថាតើព័ត៌មាននេះ ពិតប្រាកដដែរឬទេ និងជាពិសេស សួរបញ្ជាក់ថាតើគាត់អាច ជូនដំណឹងដល់ភាគីដែរឬទេ បើសិនជាសាក្សីជំនាញណាមួយ យល់ព្រមផ្តល់សក្ខីកម្ម^{១៦}។

¹⁵ វិធាន ១០៩ (១) លើកឡើងថា៖ “សវនាការនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវធ្វើឡើងជាសាធារណៈ។ អង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូលអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេចពិចារណាលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ដោយផ្អែកតែលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយ លក្ខណ៍ ដែលដាក់ដោយភាគីតែប៉ុណ្ណោះ”។

¹⁶ សារអេឡិចត្រូនិកពី Tanya Pettay ធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចម្លងជូនភាគីទាំងអស់ មាន ចំណងជើង “សាក្សីក្រុមបន្ទាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ថ្ងៃទី ៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១
បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចម្ងាយ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

១៤. កាលពីថ្ងៃទី ៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានឆ្លើយតប ថា៖

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកំពុងពិចារណាកោះហៅសាក្សីដែលមានរាយឈ្មោះខាងក្រោម នេះ សម្រាប់ការជំនុំជម្រះក្នុងដំណាក់កាលបន្ទាប់។ សាក្សីទាំងនោះត្រូវបានកោះហៅ ដោយភាគីផ្សេងៗគ្នា ក្នុងនោះមាន ក.ស.ព ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា និង ក្រុមមេធាវីការពារក្តី លោក ខៀវ សំផន។ ខ្ញុំបានទាក់ទងក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា និងក្រុមមេធាវីការពារក្តី លោក ខៀវ សំផន ដើម្បីសួរពួកគាត់ថាតើពួកគាត់មាន ចំណាប់អារម្មណ៍ដឹកនាំការសួរដេញដោលសាក្សីទាំងនេះដែរឬទេ។

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នឹងធ្វើការសម្រេចថាតើសាក្សី និងអ្នកជំនាញណាដែលត្រូវ កោះហៅសម្រាប់ដំណាក់កាលបន្ទាប់ និងភាគីណាដែលត្រូវប្រគល់សិទ្ធិសួរដេញ ដោល នៅពេលខ្លីខាងមុខនេះ។ ភាគីទាំងអស់ នឹងទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីសេចក្តី សម្រេចនេះឱ្យបានឆាប់តាមតែអាចធ្វើបាន^{១៧} ។

១៥. មេធាវីការពារក្តីបានធ្វើការឆ្លើយតបថា៖

លោក អាង ឧត្តម និងលោក Karnavas សូមបញ្ជាក់ជាថ្មី^{១៨} (សូមពិនិត្យសារ

^{១៧} សារអេឡិចត្រូនិកពីមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង Tanya Pettay ថ្ងៃជូន Tanya Pettay ចម្លងជូនភាគី ទាំងអស់ មានចំណងជើង “យោង៖ សាក្សីក្រុមបន្ទាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ថ្ងៃទី ៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១

^{១៨} មេធាវីការពារក្តីយល់ឃើញថា ជាការចាំបាច់ដែលត្រូវ “បញ្ជាក់សាជាថ្មី” ចំពោះចំណុចនេះទៅកាន់ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយសារថា នេះពុំមែនជាលើកទីមួយដែលមន្ត្រីច្បាប់រូបនេះបានផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ទាក់ទងនឹងការ រៀបចំសវនាការតែចំពោះភាគីមួយចំនួនតែប៉ុណ្ណោះ។ មេធាវីការពារក្តីបានដឹងករណីបែបនេះនៅពេលបានទទួលដំណឹងកាលពី ថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ថា មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់មាត់ទៅកាន់ សមាជិកម្នាក់នៃក្រុមមេធាវីការពារទាំងអស់អំពីកាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើមសវនាការលើអង្គសេចក្តី។ ក្រោយពីបានទទួលព័ត៌មាន នេះភ្លាម សហមេធាវីអន្តរជាតិលោក Michael G. Karnavas បានធ្វើសារអេឡិចត្រូនិកមួយច្បាប់ជូនទៅមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយបានចម្លងជូនភាគីទាំងអស់ ដោយបានលើកឡើងថា៖

យើងយល់ថាលោកស្រីបានបង្ហាញប្រាប់បុគ្គលមួយចំនួនថា នាពេលឆាប់ៗខាងមុខ យើងនឹងបានទទួលដីកា

កំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការមួយ ដែលកំណត់យកថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ជាថ្ងៃសវនាការ

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

លើអង្គសេចក្តី។ យើងក៏បានព្យាយាមអាវុធច្រាបសេចក្តីសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ទំនងជាធ្វើនៅថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១។ ដើម្បីតម្លាភាព ពិសេសដោយសារមានការរិះគន់ជាហូរហែរមកលើ អ.វ.ត.ក (ភាគច្រើនដោយសារ ការបែកធ្លាយព័ត៌មានផ្ទៃក្នុង) ទើបយើងចង់ឱ្យមានដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទត្រឹមត្រូវ ដែលមានហត្ថលេខារបស់ចៅក្រមប្រធាន ឬលិខិតរបស់លោកស្រីជូនដំណឹងឱ្យភាគីទាំងអស់បានជ្រាប។ ខ្ញុំគិតថាការចែករំលែកព័ត៌មានដល់មនុស្សមួយចំនួនក្រៅផ្លូវការ ធ្វើឱ្យមានការបាត់ទំនុកចិត្តលើកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធី។ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសចំពោះការដែលខ្ញុំនិយាយចំៗ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាលោកស្រីនឹងយល់អំពីកង្វល់ របស់ខ្ញុំ ដោយសារយើងមានបញ្ហាសំខាន់ៗជាច្រើននៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ដែលត្រូវដោះស្រាយមុនពេល សវនាការ ហើយខ្ញុំពុំចូលចិត្តការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ *ភាគីម្ខាង* ឡើយ។

សារអេឡិចត្រូនិកពីលោក Karnavas ធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយបានចម្លងជូនគ្រប់ភាគី ទាំងអស់មានចំណងជើងថា៖ “កាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើមដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី” ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១។ បន្ទាប់ពីបាន ធ្វើសារអេឡិចត្រូនិកនេះចេញបន្តិច មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើសារអេឡិចត្រូនិកមួយទៅកាន់ គ្រប់ភាគីទាំងអស់ ដោយបានផ្តល់ព័ត៌មានពីកាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើមដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី។ សារអេឡិចត្រូនិកពីមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើភាគីទាំងអស់មានចំណងជើងថា “លិខិតប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយភាគីក្នុងសំណុំ រឿង ០០២ ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ និងការជំនុំជម្រះលើអង្គសេចក្តីក្នុងសំណុំរឿង ០០២ និងព័ត៌មានមុនពេល សវនាការនៅថ្ងៃទី ១៩-២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១” ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១។ គាត់បានឆ្លើយតបក្នុងសារដោយឡែក មួយមកលោក Karnavas នៅថ្ងៃដដែលនោះ ដូចតទៅ៖

សារអេឡិចត្រូនិកមួយដែលបានផ្តល់សេចក្តីសង្ខេបលម្អិតលើបញ្ហាទាំងអស់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំ សវនាការដំណាក់កាលដំបូង ត្រូវបានផ្ញើទៅភាគីទាំងអស់កាលពីព្រឹកមិញ។ មុនពេលចេញលិខិតនេះបន្តិច ព័ត៌មានមួយចំនួននៅក្នុងលិខិតនោះត្រូវបានចែករំលែកដោយសម្រេចសម្រាំងទៅបុគ្គលមួយចំនួនតូចតែ ប៉ុណ្ណោះ (ឧទាហរណ៍ ប្រធានស្តីពីផ្នែកគាំពារការពារក្តី អង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញ និង តាម អង្គភាព និងមន្ត្រីសំខាន់ៗផ្សេងៗ) ដែលអាចជួយដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃការរៀបចំសវនាការ។ នាងខ្ញុំធ្លាប់បាន បញ្ជាក់រួចមកហើយថា នាងខ្ញុំជាជនបង្គោលសម្រាប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងភាគី និងអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង។ អាស្រ័យហេតុនេះ សូមលោកមេត្តាផ្ញើលិខិតប្រភេទនោះដោយចម្លងជូនទៅក្រុមអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូង។

សារអេឡិចត្រូនិកពីមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើជូនលោក Karnavas ដែលបានចម្លងជូនគ្រប់ភាគីទាំង អស់ មានចំណងជើងថា៖ “កម្មវត្ថុ៖ កាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១។ លោក Karnavas បានឆ្លើយតបថា៖

សូមអរគុណដែលលោកស្រីបានឆ្លើយតបបានឆាប់រហ័ស។ នៅក្នុងលិខិតរបស់លោកស្រី ពាក្យសំខាន់គឺ ពាក្យថា “សម្រេចសម្រាំង”។ ខ្ញុំ និងលោក អាង ឧត្តម ជាតំណាងរបស់លោក អៀង សារី។ ឬនិយាយ ម្យ៉ាងទៀត យើងជាភាគី។ ទោះបីផ្នែកគាំពារការពារក្តីមានមុខងារសំខាន់យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អង្គភាព

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

អេឡិចត្រូនិករបស់លោក Karnavas ធ្វើជូនលោកស្រីកាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១) អំពីការប្រយោជន៍អំពីការដឹងពីប្រភពដទៃថា មានការប្រាស្រ័យទាក់ទង ការងាររវាងលោកស្រី និងក្រុមមេធាវីការពារក្តីផ្សេងពាក់ព័ន្ធនឹងសាក្សី និងបញ្ជាក់ណាត់ កាលបរិច្ឆេទសវនាការនៅថ្ងៃមុខ។ ភាគីទាំងអស់ត្រូវទទួលបានការជូនដំណឹង ពោលគឺពុំ មែនតែភាគីមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះទេ ទោះបីពួកគេពុំអាចជាអ្នកសួរសំណួរក៏ដោយ។ ប្រសិនបើមានហេតុផលណាមួយដែលលោកស្រីយល់ថា ចាំបាច់ត្រូវបន្តការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយតែភាគីមួយចំនួន សូមបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុ ដើម្បីយើងអាច ដាក់អ្វីមួយទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ពាក់ព័ន្ធនឹងទង្វើដែលគ្មានតម្លាភាពបែបនេះ។ នៅឯតុលាការផ្សេងទៀត ក៏ពុំធ្លាប់មានការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគី ម្ខាង* បែបនេះដែរ^{១៥}។

១៦. មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើការឆ្លើយតបថា៖

នាងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដែលលោកបានលើកឡើង ពុំ ពាក់ព័ន្ធនឹងមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ឬភាគីណាមួយផ្សេងដែលមានបញ្ជាក់ក្នុងសារ អេឡិចត្រូនិកនោះឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានធនធានសិទ្ធិក្នុងការចាត់តាំង

នេះពុំមែន ពុំអាច ហើយក៏នឹងពុំតំណាងឱ្យលោក អៀង សារី បានឡើយ ហើយ “បុគ្គលមួយចំនួនតូច” ដែលលោកស្រីជឿស “សម្រិតសម្រាំង” នោះក៏ពុំតំណាងឱ្យលោក អៀង សារី ដែរ។ ដូច្នេះ នេះហើយ ជាកង្វល់របស់ខ្ញុំ។

សារអេឡិចត្រូនិកពីលោក Karnavas ធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយចម្លងជូនគ្រប់ភាគីទាំង អស់ មានចំណងជើងថា៖ “កម្មវត្ថុ៖ កាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១។ មន្ត្រីច្បាប់ ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានឆ្លើយតបទៅនឹងសារអេឡិចត្រូនិកនេះថា៖ “នាងខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ជូនលោកថា ភាគី ទាំងអស់បានទទួលការជូនដំណឹងអំពីបញ្ហាទាំងអស់បានឆាប់រហ័ស ហើយពុំមានភាគីណាមួយខូចប្រយោជន៍ដោយសារការ កំហិតព័ត៌មាននាពេលកន្លងដែលនាងខ្ញុំបានលើកឡើងនោះឡើយ (ដែលបានកើតឡើងមុនពេលសាររួមទៅភាគីទាំងអស់)។ សារអេឡិចត្រូនិកទីពីរពីមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយចម្លងជូនគ្រប់ភាគីទាំងអស់ មានចំណងជើង ថា៖ “កម្មវត្ថុ៖ កាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១។

^{១៥} សារអេឡិចត្រូនិកពីលោកស្រី Tanya Pettay ធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយចម្លងជូនគ្រប់ ភាគីទាំងអស់ មានចំណងជើងថា៖ “កម្មវត្ថុ៖ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងកោះហៅនាពេលបន្ទាប់” ចុះ ថ្ងៃទី ៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១។

បណ្តឹងសុំឱ្យរក្សារបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបញ្ឈប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវក្នុងការស្នូរសំណួរទៅភាគីតាមការសម្រប និងមនុស្សដែលអាច ក្លាយជាសាក្សីក្រោមការពិចារណា ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលតែក្នុងបញ្ជីសាក្សីរបស់ ក.ស.ព និងក្រុមមេធាវីការពារក្តីចំនួន ២ ក្រុមប៉ុណ្ណោះ។ ជំហានដំបូងក្នុងការអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិ នេះ គឺដើម្បីបញ្ជាក់ថា តើក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាំង ២ នេះ ឬ ក.ស.ព អាចមានឆន្ទៈ បំពេញភារកិច្ចនេះដែរឬទេ។ មេធាវីការពារក្តីជនជាប់ចោទ អៀង សារី ឬភាគីណាមួយ ផ្សេងទៀត ពុំអាចបញ្ចេញយោបល់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាថា តើ នួន ជា ឬ ខៀវ សំផន មាន បំណងស្នូរសាក្សីដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីរបស់ពួកគេទេ។

ជាការត្រឹមត្រូវដែលលោកមានប្រសាសន៍ថា នៅតុលាការដទៃទៀត មិនមែនបុគ្គលទាំង អស់ដែលស្ថិតក្នុងតួនាទីរបស់នាងខ្ញុំ សុទ្ធតែចាត់វិធានការបង្ការជាមុនពាក់ព័ន្ធនឹងការ រៀបចំសវនាការដូចនាងខ្ញុំកំពុងធ្វើឡើយ។ កិច្ចការនេះផ្តល់ជាប្រយោជន៍ក្នុងក្របខណ្ឌ ការរៀបចំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងជាប្រយោជន៍ដល់ភាគី^{២០} ។

១៧. សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើម្បីបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងសារអេឡិចត្រូនិកជា ហូរហែទាំងនេះ ដើម្បីជូនដំណឹងដល់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងថា ពួកគេ ពិតជាចង់បានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារទាំងនេះ “ដើម្បីឱ្យយល់ពីលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យដែលអង្គជំនុំជម្រះយកមកប្រើ ក្នុងការផ្តល់នូវការទទួលខុសត្រូវចម្បងដល់ភាគីណាមួយ សម្រាប់ការសាកសួរនាំមុខ និងសម្រាប់តម្លាភាពផង”^{២១} ។

១៨. នៅថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរៀបចំកិច្ច

^{២០} សារអេឡិចត្រូនិកទីពីរពីមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ធ្វើជូនលោកស្រី Pettay ដោយចម្លងជូនគ្រប់ភាគី ទាំងអស់ មានចំណងជើងថា៖ “កម្មវត្ថុ៖ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងកោះហៅនាពេលបន្ទាប់” ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១។

^{២១} សារអេឡិចត្រូនិកពីមន្ត្រីច្បាប់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីលោកស្រី Jeanne Sulzer ធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ដោយចម្លងជូនគ្រប់ភាគីទាំងអស់ មានចំណងជើងថា៖ “កម្មវត្ថុ៖ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នឹងកោះហៅនាពេលបន្ទាប់” ចុះថ្ងៃទី ៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១។

បណ្តឹងសាក្សីរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ប្រជុំរៀបចំសវនាការក្រៅផ្លូវការមួយជាមួយភាគី។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ សហមេធាវីនាំមុខ
 តំណាងដើម្បីបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានស្នើសុំឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
 ចម្លងជូនគ្រប់ភាគីទាំងអស់នូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងាររបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហារៀបចំ
 សវនាការ។ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអះអាងថា គាត់ពុំអាចធ្វើបែប
 នេះបានទេ តែគាត់អាចនឹងចម្លងជូនដល់ភាគីណាដែលគាត់យល់ថាពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានោះ
 ប៉ុណ្ណោះ។ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអះអាងថា ការចម្លងជូនគ្រប់
 ភាគីទាំងអស់នឹងបង្កើនការងារកាន់តែច្រើនដល់រូបគាត់ ដោយសារថានៅពេលគាត់បញ្ជូនសារ
 អេឡិចត្រូនិកទូទៅទៅកាន់គ្រប់ភាគីទាំងអស់ គាត់បានទទួលសារឆ្លើយតបវិញជាច្រើនសន្លឹក
 សន្លាប់។

១៩. នៅថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ មេធាវីការពារក្តីបានចែកជូនសេចក្តីជូនដំណឹងក្រៅផ្លូវការនៃសំណើ
 ដែលបានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនរក្សាការ
 ប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងមានតម្លាភាពជាមួយគ្រប់ភាគីទាំងអស់ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហា
 រៀបចំសវនាការ។ សំណើនេះបានពន្យល់ថា សំណើនេះត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយសារមន្ត្រីច្បាប់ជាន់
 ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចូលរួមក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគី*
ម្ខាង ជាមួយភាគីមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានានាដែលមានសារៈសំខាន់ដល់គ្រប់ភាគីទាំង
 អស់។ សំណើនេះបានពណ៌នានូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកថា
 ខណ្ឌខាងលើ រួមទាំងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីម្ខាង* របស់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់
 របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបានលើកឡើងខាងលើ^{២២}។

២០. នៅថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើនេះ។ សំណើនៃសំណើដែលដាក់
 ដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងសំណើដែលបានចែកជូនក្រៅផ្លូវការ លើកលែងតែថាសំណើក្រៅផ្លូវការ
 នោះបានដាក់កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ តែដោយសារមានការពន្យារ

^{២២} សូមមើល ជើងទំព័រខាងលើ លេខ ១៨។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក
 អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងដោយ
 តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ពេលដោយពុំមានវិធីទុកមុនដោយសារការបកប្រែជាភាសាខ្មែរនោះ សំណើនេះត្រូវបានដាក់មួយ ថ្ងៃបន្ទាប់វិញ។

២១. នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបាន ជំទាស់ ដោយអះអាងថា៖

[សំណើសុំនេះ] ធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន ផ្ញើលិខិតទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីចំនួន ២ ក្រុម ដែលបានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះស្តាប់ សក្ខីកម្មបុគ្គលដែលអាចធ្វើជាសាក្សី ដើម្បីឱ្យដឹងថា តើមេធាវីការពារក្តីពិតជាមាន បំណងសួរសំណួរសាក្សីទាំងនេះដែរ ឬយ៉ាងណា ក្នុងករណីដែលសាក្សីទាំងនេះត្រូវបាន អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចកោះហៅ។ សំណើសុំខាងលើគឺជំទាស់ទៅនឹងសារអឡិចត្រូនិក ដែលកំហិតត្រឹមតែភាគីមួយចំនួនតូចដោយសំអាងថា “ភាគីដទៃអាចមានបំណង បញ្ចេញយោបល់ពាក់ព័ន្ធនឹងភាគីណាមួយ ដែលត្រូវសួរសាក្សីណាម្នាក់ ឬពាក់ព័ន្ធនឹង បញ្ហាផ្សេងៗ” (កថាខណ្ឌ ១២)^{២៣} ។

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានពន្យល់ថា “ជាទម្លាប់អនុវត្ត អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងតែងតែង បង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រៀបចំសេចក្តីព្រាងអនុស្សរណៈសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះពិនិត្យពិចារណា ឬអនុម័ត។ អនុលោមតាមទម្លាប់អនុវត្តនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ ជាន់ខ្ពស់ផ្ញើលិខិតប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង”^{២៤} ។ បន្ទាប់មក អង្គជំនុំជម្រះបានអះអាងថា “ជាការសមស្របដែលលិខិតប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារនោះត្រូវបាន មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ផ្ញើជូនទៅភាគីពាក់ព័ន្ធដែលមានរាយនាមក្នុងលិខិតនោះ”^{២៥} និង “អង្គជំនុំជម្រះ នឹងពុំឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើប្រភេទនេះទៀតឡើយ និងអាចចាត់ទុកសំណើប្រភេទនេះជាចេតនា ព្យាយាមអូសបន្លាយកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”^{២៦} ។ អង្គជំនុំជម្រះបានបង្គាប់ភាគីឈប់ធ្វើការឆ្លើយតប

^{២៣} សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់, ទំព័រ ១។
^{២៤} ដូចជើងទំព័រខាងលើ។
^{២៥} ដូចជើងទំព័រខាងលើ។
^{២៦} ដូចជើងទំព័រខាងលើ, ទំព័រ ២។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ទៅនឹងសំណើនេះ^{២៧}។ ចុងក្រោយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអះអាងថា សំណើនេះពុំមែនជា សំណើបន្ទាន់ទេ និងមិនត្រូវបានធ្វើចេញក្រៅផ្លូវការជាមុនដែរ។ អង្គជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់ ថា “សេចក្តីជូនដំណឹងក្រៅផ្លូវការជាមុនដែលភាគីបានដាក់តែ ១ ភាសា (ដោយសារបញ្ហាជាប់ គាំងការបកប្រែភាសា) ពេលខ្លះខុសប្លែកច្រើនពីសេចក្តីជូនដំណឹងដែលភាគីបានដាក់នៅពេល ក្រោយមកទៀត។ ចំណុចនេះប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាពការងាររបស់ភាគីដទៃទៀត ឬរបស់ អង្គជំនុំជម្រះ។ ភាគីដែលបន្តអនុវត្តទម្លាប់មិនត្រឹមត្រូវបែបនេះនឹងត្រូវអង្គជំនុំជម្រះដកហូត ឱកាសក្នុងការដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងក្រៅផ្លូវការជាមុនអំពីសំណើរបស់ខ្លួនមកអង្គជំនុំជម្រះ ...”^{២៨}។

V. ទស្សនវិស័យ និងអង្គច្បាប់

“គេនិយាយថា ពន្លឺថ្ងៃជាធាតុដ៏ល្អបំផុតក្នុងការសម្រាប់មេរោគ”

ប្រសាសន៍របស់ចៅក្រម Louis D. Brandeis នៃតុលាការកំពូលសហរដ្ឋអាមេរិក^{២៩}

ក. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានអំណាចធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងបានជ្រៀតជ្រែក ទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ដោយណែនាំឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនចូលរួមក្នុងការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ ភ័ក្តិភាគីម្ខាង

២២. លោក អៀង សារី មានសិទ្ធិជាសារវន្តក្នុងការចូលរួមការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ដែលត្រូវ ប្រព្រឹត្តឱ្យបានស្មើគ្នាដូចជានិមិត្តជាប់ចោទដទៃទៀត និងសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយតុលាការ ដែលមិនលម្អៀង^{៣០}។ មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញចែងថា៖ “ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ មានភាពស្មើគ្នាចំពោះ

^{២៧} ដូចជើងទំព័រខាងលើ។

^{២៨} ដូចជើងទំព័រខាងលើ។

^{២៩} ដូចដែលត្រូវបានផ្ទេងដោយចៅក្រមតុលាការកំពូលសហរដ្ឋអាមេរិក Louis Brandeis នៅក្នុង៖ LOUIS D. BRANDEIS, OTHER PEOPLE’S MONEY, ជំពូកទី ៥ (ឆ្នាំ ១៩១៣) អាចរកបាននៅគេហទំព័រ៖ <http://www.law.louisville.edu/library/collections/brandeis/node/191> ។

^{៣០} បើតាមមាត្រា ១៣(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចែងថា៖ “សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ត្រូវតែបានគោរពនៅទូទាំងដំណើរការនៃការជំនុំជម្រះក្តី។ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

មុខច្បាប់ ...”។ មាត្រា ៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា៖ “បណ្តឹងអាជ្ញាអនុវត្តទៅលើ បុគ្គលគ្រប់រូប ទាំងរូបវន្តបុគ្គល ទាំងនីតិបុគ្គល ដោយឥតប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើតជាតិ ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាពដទៃទៀត ឡើយ”។ មាត្រា ៧ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ដែលត្រូវបញ្ចូលយ៉ាងច្បាស់ លាស់ទៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ^{៣១} ចែងថា៖ “មនុស្សគ្រប់រូប មានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងមានសិទ្ធិ ទទួលបានការការពារពីច្បាប់ស្មើគ្នា ដោយគ្មានការរើសអើង។ មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាន ការការពារស្មើគ្នាប្រឆាំងនឹងការរើសអើងណា ដែលរំលោភលើសេចក្តីប្រកាសនេះ ព្រមទាំងប្រឆាំង នឹងការញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង”។ មាត្រា ១៤(១) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (“ICCPR”) ចែងថា៖ “ជនគ្រប់រូបត្រូវមានភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខតុលាការ និងសាលាជម្រះក្តី”។ មាត្រា ២៦ ចែងថា៖ “ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងមាន សិទ្ធិការពារពីច្បាប់ស្មើគ្នា ដោយឥតរើសអើង”។

២៣. ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* រំលោភទៅលើសិទ្ធិទាំងនេះដែលត្រូវប្រព្រឹត្តឱ្យ បានស្មើគ្នាដូចជនជាប់ចោទដទៃទៀត និងសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយតុលាការដែលមិន លម្អៀង។ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* ធ្វើឱ្យភាគីនានាត្រូវបានប្រព្រឹត្តចំពោះ ដោយមិនបានស្មើគ្នា ដោយសារថា តាមរយៈការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* នេះ

សិទ្ធិបែបនេះជាពិសេសរួមមាន សិទ្ធិទទួលបាននូវសវនាការមួយត្រឹមត្រូវ និងជាសាធារណៈ ...”។ មាត្រា ៣៣ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើត អ.វ.ត.ក ក៏មានចែងនូវបញ្ញត្តិស្រដៀងគ្នានេះដែរ។ មាត្រា ១៤(១) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិ នយោបាយចែងក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធថា៖ “ជនគ្រប់រូបត្រូវមានសិទ្ធិសាលាក្តីមានសមត្ថកិច្ចឯករាជ្យ និងមិនលម្អៀង ដែល បង្កើតឡើងដោយច្បាប់ជំនុំជម្រះរឿងក្តីរបស់ខ្លួន ដោយសមធម៌ និងជាសាធារណៈ ដើម្បីសម្រេចលើការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងមក លើខ្លួនក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ឬលើសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចក្នុងវិស័យរដ្ឋប្បវេណី”។ សិទ្ធិមនុស្សជាសារវ័ន្តរបស់ជនជាប់ចោទដែលត្រូវ បានជំនុំជម្រះដោយតុលាការឯករាជ្យ និងមិនលម្អៀងក៏ត្រូវបានទទួលផងដែរនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សសំខាន់ៗដទៃ ទៀតដែរ។ សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សឆ្នាំ ១៩៤៨ ត្រង់មាត្រា ១០ ចែងថា៖ “មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាពេញ លេញ សុំឱ្យតុលាការឯករាជ្យនិងមិនលម្អៀង ពិនិត្យរឿងក្តីរបស់ខ្លួនជាសាធារណៈនិងដោយសមធម៌ ដើម្បីសម្រេចលើសិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងភាពសមហេតុផលចំពោះការចោទប្រកាន់ទាំងឡាយខាងបទព្រហ្មទណ្ឌ”។

^{៣១} រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ៣១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ភាគីខ្លះនឹងបានទទួលព័ត៌មានដោយសម្ងាត់ (ហើយអាចនឹងទទួលបានឥទ្ធិពលទៀតផង) ដែលភាគីដទៃទៀតមិនបានទទួល។ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីត្រូវ* បង្ហាញពីភាពលម្អៀង ឬយ៉ាងហោចណាស់ក៏ធ្វើឱ្យលេចចេញនូវភាពលម្អៀង ដែលរំលោភដល់សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយតុលាការដែលមិនលម្អៀង។ នៅពេលការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារបានកើតឡើងរវាងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង តាមរយៈតំណាង ឬអ្នកក្រោមបង្គាប់របស់ខ្លួន ជាមួយភាគីមួយដោយពុំបានជូនដំណឹងដល់ភាគីដទៃទៀតពីអ្វីដែលបានពិភាក្សាគ្នានោះ ជាធម្មតា ភាគីដទៃទៀតនឹងយល់ថា អាចនឹងមានការពិភាក្សាពីព័ត៌មានសំខាន់ៗ ឬអាចនឹងមានការសម្រេចអ្វីមួយដោយគ្មានការចូលរួមរបស់ភាគីទាំងនោះមិនខាន^(៧៦)។ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីត្រូវ* ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដោយការជឿទុកចិត្តពីភាគីនានានៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នាំឱ្យមានការសង្ស័យ និងធ្វើឱ្យមានចំណាប់អារម្មណ៍ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកំពុងប្រព្រឹត្តចំពោះភាគីម្ខាងប្រសើរជាងភាគីម្ខាងទៀត។ ទង្វើបែបនេះគឺផ្ទុយទៅនឹងគោលការណ៍ដែលត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ដែលថា ត្រូវ

^(៧៦) ឧទាហរណ៍ នាយកមជ្ឈមណ្ឌលក្រមសីលធម៌ចៅក្រម (Center for Judicial Ethics) នៃស្ថាប័នតុលាការអាមេរិកាំង (American Judicature Society) Cynthia Gray ពិភាក្សាលើរឿងក្តីមួយដែលចៅក្រមមួយរូបត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីត្រូវ* ជាមួយមេធាវីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿងរបស់ខ្លួន តែគាត់បានអះអាងថាជួនកាលមេធាវីទាំងនេះចូលមកក្នុងបន្ទប់ការិយាល័យរបស់គាត់ដើម្បីសួរសុខទុក្ខ នៅថ្ងៃដែលពួកគេមានវត្តមាននៅក្នុងតុលាការតែប៉ុណ្ណោះ និងបានបដិសេធចា ពួកគេពុំដែលបានពិភាក្សារឿងក្តីនានាដែលគាត់ជាអ្នកសម្រេចសេចក្តីទេ។ នាយករូបនេះបានអះអាងថា៖ “ភាពពុំត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដនៅក្នុងរឿងក្តី Kennick តទល់នឹង គណៈកម្មការក្រមសីលធម៌តុលាការ នឹងត្រូវបានបង្ហាញមិនខានប្រសិនបើមានមេធាវីណាម្នាក់បានជួបជាមួយចៅក្រមនោះតែម្នាក់ឯងនៅក្នុងបន្ទប់ការងារ ទទួលស្គាល់ថា ពួកគេពិតជាបានប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីត្រូវ* អំពីសំណុំរឿងដែលចៅក្រមនោះនឹងលើកយកមកពិចារណានៅកាលវិភាគរបស់ចៅក្រមនោះ។ ទោះបីពុំមានភស្តុតាងជាក់ស្តែងពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីត្រូវ* ក៏ដោយ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី តុលាការកំពូលរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ាបានសន្និដ្ឋានថា ទម្លាប់អនុវត្តនៃការសួរសុខទុក្ខរបស់ចៅក្រមនោះជាមួយមេធាវីពីររូបដែលគាត់ពេញចិត្ត នៅថ្ងៃដែលពួកគេមានវត្តមានក្នុងតុលាការរបស់គាត់នោះ បាននាំឱ្យលេចឡើងនូវភាពមិនត្រឹមត្រូវ និងយាម្យ៉ាងទៀត គឺថា ការលេចឡើងនូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភាគីត្រូវ* នោះឯង” Cynthia Gray, *The Ben J. Altheimer Symposium: Courtroom with a View: Perspectives on Judicial Independence: In Honor of Judge Richard Sheppard Arnold: Avoiding the Appearance of Impropriety: With Great Power Comes Great Responsibility*, 28 U. ARK. LITTLE ROCK L. REV. 63, 89 (2005)។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

បង្ហាញឱ្យឃើញថា មានដំណើរការប្រកបដោយយុត្តិធម៌^{៣៣}។ ទោះបីជានៅក្នុងករណីនេះ ភាពលម្អៀងអាចពុំមានពិតជាក់ស្តែងក៏ដោយ អ្វីដែលជាសំណួរនោះគឺថា ភាពលម្អៀងនោះអាចយកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់វាយតម្លៃថា តើគេអាចទទួលយក ឬអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* ឬយ៉ាងណានោះទេ។ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនេះមិនអាចកំណត់ថា តើទង្វើនោះត្រូវបាន ឬមិនត្រូវបានហាមឃាត់នោះទេ។ ការណែនាំទម្លាប់អនុវត្តណាផ្សេងនឹងធ្វើឱ្យក្លាយជាទំនៀមសាកលដែលថា កំហុសលើអង្គច្បាប់កើតមានជាក់ស្តែង លុះត្រាតែលទ្ធផលនាំឱ្យមានបុរេនិច្ច័យពិតប្រាកដ។ ចំណុចនឹងប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការយុត្តិធម៌។

២៤. ចៅក្រមមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការមិនចូលរួមក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* និងមានកាតព្វកិច្ចរារាំងមិនឱ្យមន្ត្រីរបស់ខ្លួនចូលរួមការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារបែបនោះ^{៣៤}។ គោលការណ៍ក្រុមសីលធម៌ចៅក្រម Bangalore ឆ្នាំ ២០០២ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីពង្រឹងគោលការណ៍មូលដ្ឋានរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីឯករាជភាពនៃស្ថាប័នតុលាការឆ្នាំ ១៩៨៥ និងមានគោលបំណងឱ្យចៅក្រមនៅទូទាំងពិភពលោកយកទៅអនុវត្តនោះ^{៣៥} ចែងថា “ចៅក្រមមិនត្រូវ

^{៣៣} តាមប្រសាសន៍របស់ Lord Hewart C.J.* “យុត្តិធម៌មិនត្រឹមតែបង្កើតឱ្យមាននោះទេ តែគេត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ដោយឥតសង្ស័យថាបានបង្កើតឱ្យមានដែរ” *រឿងក្តី R តទល់នឹង Sussex Justices, Ex parte McCarthy* [1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233។

^{៣៤} ចំពោះច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ចៅក្រមក្នុងការមិនការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង សូមមើល* សំណើរបស់លោក អៀង សារី ស្នើឱ្យស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* រវាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ជាមួយលោកស្រីចៅក្រម Cartwright និងអ្នកដទៃទៀត, ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១, ឯកសារលេខ E137/3; បណ្តឹងលើទីពីររបស់លោក អៀង សារី ប្តឹងសុំដីកាចិត្តចៅក្រម Marcel LEMONDE និងបណ្តឹងរួមគ្នាជាមួយមេធាវីការពារក្តីអ្នកស្រី អៀង ធីរិទ្ធិ ប្តឹងសុំដីកាចិត្តចៅក្រម Marcel LEMONDE និងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការជាសាធារណៈ, ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩, ១។

^{៣៥} *សូមមើល* ក្រុមការងារស្តីពីក្រុមសីលធម៌ចៅក្រម, បណ្តាញក្រុមប្រឹក្សាយុត្តិធម៌អឺរ៉ុប, Consiglio Superiore Della Magistratura, ទំព័រ ២៥។ គោលការណ៍ Bangalore ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញ និងកែប្រែ អនុលោមទៅតាមការអធិប្បាយរបស់យុត្តាធិការក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល និងខំមិនឱ្យមួយចំនួនធំ។ សម្រាប់ការពណ៌នាពីដំណើរការនេះ *សូមមើល* ក្រុមអធិបតេយ្យតុលាការ សេចក្តីអធិប្បាយលើគោលការណ៍ Bangalore នៃក្រុមសីលធម៌ចៅក្រម, ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៧ ទំព័រ ៩-១៨ *អាចរកបាននៅលើគេហទំព័រ* * <http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/ccjc/textes/BangalorePrinciplesComment.PDF>។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

អនុញ្ញាតដោយដឹងជាមុនឱ្យមន្ត្រីតុលាការ ឬមន្ត្រីដទៃទៀតដែលស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពល ការណែនាំ ឬ ការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ធ្វើការបែងចែកបុគ្គលនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនៅចំពោះមុខចៅក្រមរូប នោះ ដោយសារមូលដ្ឋានមិនពាក់ព័ន្ធណាមួយនោះទេ”^{៣៦}។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ទោះបីពុំបានចែង ឱ្យបានច្បាស់ក៏ដោយ តែប្រការ ៣២ នៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រមកម្ពុជាចែងថា៖ “បច្ចុប្បន្ននេះ ចៅក្រមបំពេញកិច្ចការតុលាការផង និងកិច្ចការរដ្ឋបាលខ្លះផង។ ដូច្នោះកិច្ចការខ្លះត្រូវបំពេញដោយ បុគ្គលិកតុលាការ ឬ អយ្យការក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និងណែនាំពីចៅក្រម។ ក្នុងន័យនេះ ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យលើបុគ្គលិកតុលាការ ឬ អយ្យការទាំងនោះឱ្យបំពេញកិច្ចការដែលខ្លួនទទួលខុសត្រូវ ប្រកបដោយវិរិយភាព”។

២៥. កាតព្វកិច្ចរបស់ចៅក្រមក្នុងការធានាថា មន្ត្រីបុគ្គលិករបស់ចៅក្រមមិនរំលោភកាតព្វកិច្ចក្រម សីលធម៌របស់ចៅក្រម ជាការអនុវត្តទូទៅនៅក្នុងយុត្តាធិការតុលាការជាច្រើន។ ឧទាហរណ៍ វិធាន ២.៩ នៃក្រមគំរូនៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រមរបស់គណៈមេធាវីអាមេរិកាំង ចែងថា៖ “ចៅក្រម មិនត្រូវផ្ដួចផ្ដើម អនុញ្ញាត ឬពិនិត្យពិចារណាលើការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* ឬពិនិត្យពិចារណាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដទៃទៀតដែលចៅក្រមខ្លួនឯងបានធ្វើ ដោយពុំមាន វត្តមានភាគីនានា ឬមេធាវីរបស់ពួកគេ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលកំពុងដោះស្រាយ ឬដែលជិតសម្រេច នោះទេ ...។ ចៅក្រមត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងអស់ពីកម្លាំងកាយចិត្ត រួមទាំងធ្វើការគ្រប់គ្រងឱ្យបាន សមរម្យ ដើម្បីធានាថា បុគ្គលិកតុលាការ មន្ត្រីតុលាការ និងបុគ្គលដទៃទៀតដែលស្ថិតក្រោមការ ណែនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ចៅក្រមរូបនោះ ពុំបានរំលោភបំពានលើវិធាននេះទេ”^{៣៧}។

២៦. ចំពោះសំណុំរឿងយើងវិញ មិនត្រឹមតែមិនបានធានាថា មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានចៀសពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង*ប៉ុណ្ណោះទេ តែអង្គជំនុំ

^{៣៦} គោលការណ៍ Bangalore, គោលការណ៍លេខ ៥, ចំណុច ៥.៤។
^{៣៧} *អាចរកបាននៅលើគេហទំព័រ* http://www.americanbar.org/content/dam/aba/administrative/professional_responsibility/2010_mjcj_final.authcheckdam.pdf។ *សូមមើលផងដែរ* ក្រមគំរូនៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រមរបស់គណៈមេធាវី អាមេរិកាំង វិធាន ២.៣(ក)-(ខ) វិធាន ១២.២(ក)។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ជម្រះសាលាដំបូងថែមទាំងបានអនុញ្ញាតយ៉ាងច្បាស់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ធ្វើសារអេឡិចត្រូនិក ទៅកាន់ភាគីមួយចំនួន ដោយជូនដំណឹងពីសាក្សី និងអ្នកជំនាញ ដែលអង្គជំនុំជម្រះនឹងកោះហៅ និងសាកសួរថា តើពួកគេមានបំណងចង់សាកសួរសំណួរដល់សាក្សីទាំងនេះឬទេ។ អង្គជំនុំជម្រះក៏ បានធ្វើមិនដឹងមិនឮចំពោះករណីមួយទៀតរបស់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួន ក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ ទងការងារជាមួយ *ភីភីភីម្នាង*^{៣៤} ហើយអង្គជំនុំជម្រះខកខានមិនបានបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ បញ្ឈប់ទម្លាប់អនុវត្តបែបនោះទេ។ ហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះបណ្តែតបណ្តោយដោយតុល្យភាពឱ្យ មានការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *ភីភីភីម្នាង* និងបង្កើតជានីតិវិធីមួយ ដែលមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចចូលរួមដោយសេរីទៅក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជា មួយ *ភីភីភីម្នាង* ជាមួយភាគីណាមួយ នាពេលណាមួយ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាសំខាន់ៗនៃការរៀបចំ សវនាការ។

២៧. ការដែលមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជូនដំណឹងដល់ភាគីមួយចំនួនអំពី សាក្សីដែលអាចនឹងបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសវនាការបន្ទាប់នោះ បានផ្តល់ឱ្យភាគី *ដែលបានទទួលដំណឹង* នោះនូវអត្ថប្រយោជន៍ និងអាចនាំឱ្យភាគី *ដែលមិនបានទទួលដំណឹង* យល់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងបង្ហាញពីភាពលម្អៀងប្រឆាំងនឹងខ្លួន^{៣៥}។ ដោយដឹងថា សាក្សីរូបណានឹងមានវត្តមាននាពេល សវនាការបន្ទាប់ អនុញ្ញាតឱ្យសាក្សីដែលបានដឹងដំណឹងនេះអាចរៀបចំខ្លួនជាមុនសម្រាប់តទល់ជា មួយសាក្សីទាំងនោះ។ ដោយសារមានសាក្សីខ្លះបានទទួលដំណឹងពីសាក្សីទាំងនេះមុនសាក្សីដទៃ ទៀតនោះ ពួកគេមានពេលវេលាច្រើនក្នុងការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់តទល់ជាមួយសាក្សីទាំងនោះ ជាង ភាគី *ដែលមិនបានទទួលដំណឹង*។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនត្រឹមតែខកខានមិនបានទទួលស្គាល់

^{៣៤} សូមមើលជើងទំព័រខាងលើ លេខ ១៨។

^{៣៥} ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ការដែលមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្រាប់ភាគីមួយចំនួនពីពេលវេលាចាប់ផ្តើម សវនាការនោះ តែមិនបានជូនដំណឹងដល់ភាគីដទៃទៀតនោះ បានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដោយមិនយុត្តិធម៌ដល់ភាគី *ដែលបានទទួល ព័ត៌មាន* និងអាចនាំឱ្យភាគី *ដែលមិនបានទទួលព័ត៌មាន*យល់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានភាពលម្អៀងប្រឆាំងនឹងខ្លួន។ ដោយដឹងថាសាក្សីរូបណានឹងមានវត្តមាននាពេលសវនាការបន្ទាប់ អនុញ្ញាតឱ្យសាក្សីដែលបានដឹងដំណឹងនេះ អាចរៀបចំខ្លួន ជាមុនសម្រាប់តទល់ជាមួយសាក្សីទាំងនោះ។ ដោយសារមានសាក្សីខ្លះបានទទួលដំណឹងពីសាក្សីទាំងនេះមុនសាក្សីដទៃទៀត នោះ ពួកគេមានពេលវេលាច្រើនក្នុងការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់តទល់ជាមួយសាក្សីទាំងនោះ ជាងភាគី *ដែលមិនបានទទួលដំណឹង*។ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ពីមហន្តរាយដែលកើតឡើង ដោយសារការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ ភាគីម្ខាងរបស់មន្ត្រី ច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ខ្លួនបានធ្វើ និងកំពុងបន្តធ្វើប៉ុណ្ណោះទេ តែអង្គជំនុំជម្រះបានបដិសេធមិនឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ ជាន់ខ្ពស់ធ្វើការកែប្រែការប្រព្រឹត្តិដែលមិនអាចទទួលយកបាននោះទៀតផង។ ចំណុចនេះបាន បង្ហាញច្បាស់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ថា៖ អង្គជំនុំជម្រះមិនត្រឹមតែបំណុត បណ្តោយឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសកម្មភាពបែបនោះទេ តែបាន បង្ហាញថា សំណើនេះជាចេតនាព្យាយាមអូសបន្លាយកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងមិនបន្ទាន់ទេ^{៤០}។ និយាយតាមបែបផ្សេងវិញគឺថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនបានយល់ពីចំណុចសំខាន់ ឬមិនអើពើ ដោយគ្មានមេត្តា។

២៨. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរបង្គាប់ឱ្យក្រឡាបញ្ជីរបស់ខ្លួនឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងសាក្សី។ វិធាន ៨៤(២) ចែងថា៖ “ក្រឡាបញ្ជីនៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវកោះហៅជា បន្ទាន់នូវសាក្សី និងអ្នកជំនាញដែលបានទទួលការយល់ព្រមរួចហើយ។ សាក្សី និងអ្នកជំនាញនោះ ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងការកោះហៅ និងមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងស្របតាមវិធានផ្ទៃក្នុង”^{៤១}។ ខុសពីមន្ត្រីច្បាប់ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវឱ្យមានការតែង តាំងដោយក្រសួងយុត្តិធម៌^{៤២}។ ការតែងតាំងនេះបង្ហាញពីការត្រួតពិនិត្យរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំពោះលក្ខណៈសម្បត្តិមួយចំនួន និងការស្ងៀមស្ងាត់កាន់តំណែងទៀតផង។ ដំណើរការនេះនឹង បញ្ជាក់ទៅក្រឡាបញ្ជីឱ្យបំពេញការងាររបស់ខ្លួនដោយអនុលោមទៅតាមកាតព្វកិច្ចក្រុមសីលធម៌

^{៤០} សូមមើល សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់, ទំព័រ ២។

^{៤១} គូសបញ្ជាក់បន្ថែម។ បន្ថែមទៅទៀត ជាជាងអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនជូនដំណឹងទៅភាគីមួយចំនួន” ដែលបាន ជ្រើសរើស” អំពីការចាប់ផ្តើមការជំនុំជម្រះក្តី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរចេញបញ្ជាឱ្យក្រឡាបញ្ជីរបស់ខ្លួន ទំនាក់ទំនងពីការ ផ្តើមការជំនុំជម្រះក្តី ជាមួយភាគីនានា អនុលោមតាមវិធាន ៨០(៦) ដែលថា៖ “ភាគីត្រូវតែបានជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីកាលបរិច្ឆេទនៃសវនាការ ដោយក្រឡាបញ្ជីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យបានឆាប់ដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ការជូនដំណឹង នេះត្រូវចាត់ទុកជាការបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួនដែលមានសុពលភាព” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

^{៤២} វិធាន ១៦៧ ចែងថា៖ “ដើម្បីអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួននៅក្នុង អ.វ.ត.ក ដូចដែលបានចែងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ មន្ត្រី អ.វ.ត.ក ដែលត្រូវបំពេញមុខងារជាក្រឡាបញ្ជី ត្រូវទទួលនីតិសម្បទាពីក្រសួងយុត្តិធម៌។ ដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការនេះ ការិយាល័យ រដ្ឋបាលត្រូវបញ្ជូនបញ្ជីឈ្មោះក្រឡាបញ្ជី ជាបន្ទាន់ទៅក្រសួងយុត្តិធម៌ដើម្បីផ្តល់នីតិសម្បទា”។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

របស់ចៅក្រម និងក្រមសីលធម៌របស់ខ្លួនផងដែរ។

២៩. ការណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំពោះមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួន ឲ្យចូលរួមក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារជាមួយ *តែភាគីម្ខាង* គឺជាការជ្រៀតជ្រែកទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ។ ការរំលោភសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយសាលាជម្រះក្តីដែលមិនលម្អៀង និងមានការប្រព្រឹត្តឲ្យបានស្មើគ្នាទៅនឹងជនជាប់ចោទដទៃទៀតនោះ ជាការជ្រៀតជ្រែកទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ។ សកម្មភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផ្តល់ផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ក្នុងការជ្រៀតជ្រែកទៅសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី។

ខ. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសលើអង្គច្បាប់ និងបានជ្រៀតជ្រែកទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ដោយណែនាំមិនឲ្យភាគីដាក់ចម្លើយតបទៅនឹងសំណើនេះ

៣០. ភាគីមានសិទ្ធិជាសារវ័ន្តក្នុងការទទួលបានសវនាការប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើនានាដែលបានដាក់ដោយភាគី។ សិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតបនេះជាធាតុដ៏សំខាន់ដើម្បីធ្វើជាកំណត់ហេតុ និងដោយសារថា “ភស្តុតាង ឬទម្រង់ករណីដែលមិនត្រូវបានជំទាស់ មានលក្ខណៈលេចធ្លោជាង អាចត្រូវបានអ្នកសម្រេចសេចក្តីលើកយកមកនិយាយជាង និងបើតាមដំណើរការផ្លូវចិត្ត វាអាចមានទម្ងន់ជាងក្នុងការសម្រេចសេចក្តីសន្និដ្ឋានស្ថាពរ”^{៤៣}។ សិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតបកើតចេញពីសិទ្ធិទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងគូភាគីក្នុងការតទល់ក្តី និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសួរតទល់គ្នា។ គោលការណ៍សមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងគូភាគីក្នុងការតទល់ក្តី កំណត់ថា “សហមេធាវីការពារក្តី និងសហព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវមានសមភាពក្នុងនីតិវិធី ដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតុលាការមានភាពយុត្តិធម៌”^{៤៤}។ គោលការណ៍នេះជាគោលការណ៍សារវ័ន្ត

^{៤៣} John R. Allison, *Combinations of Decision-Making Functions, ex Parte Communications, and Related Biasing Influences: A Process-Value Analysis*, 1993 UTAH L. REV. 1135, 1197 (1993)។

^{៤៤} *រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអិវ ហៅ “ខូច”, សំណុំរឿងលេខ ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អវតក/អជសដ, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី សុំដាក់អំណាចឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំឲ្យអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម, ថ្ងៃទី ៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៩, ឯកសារលេខ E90, កថាខណ្ឌ ៤។*

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឲ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឲ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ចំពោះលិខិតុបករណ៍សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ រួមទាំង ICCPR^{៤៤} ដែល អ.វ.ត.ក ត្រូវគោរពតាម ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ៣៣ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និងមាត្រា ១៣(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង។ គោលការណ៍នេះក៏ត្រូវបានតម្រូវផងដែរដោយវិធាន ២១ (១)(ក) ដែលចែងថា៖ “ដំណើរការនីតិវិធីក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និងត្រូវ គោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ហើយត្រូវរក្សាបាននូវតុល្យភាពរវាងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងឡាយ ...”។

៣១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្លាប់បានប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាថា តើភាគីមានសិទ្ធិឆ្លើយតបឬទេ បន្ទាប់ពី ក.ស. ច.ស បដិសេធមិនទទួលយកចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី ចំពោះដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់ ក.ស.៣។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសន្និដ្ឋានថា សិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតបមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងសិទ្ធិទទួល បានសមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងគូភាគីក្នុងការតតទល់ក្តី និងបានសន្និដ្ឋានថា ក.ស.ច.ស បាន រំលោភលើសិទ្ធិនេះ ដោយទទួលយកសារណាដែលបានដាក់ដោយ ក.ស.៣ ខណៈដែលខ្លួនបាន ច្រានចោលសិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានច្រានចោលសេចក្តី សម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស និងបានបង្គាប់ឱ្យ ក.ស.ច.ស បញ្ចូលចម្លើយតបនោះទៅក្នុងសំណុំ រឿង^{៤៥}។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានអះអាងថា “វាជាការដែលអាចយល់បានយ៉ាងប្រាកដថា ជនត្រូវ

^{៤៤} បើតាមវិធាន ១៤(១) ចែងថា៖ “ជនគ្រប់រូប ត្រូវមានភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខតុលាការ និងសាលាជម្រះក្តី។ ជនគ្រប់រូបត្រូវមាន សិទ្ធិឱ្យសាលាក្តីមានសមត្ថកិច្ចឯករាជ្យ និងមិនលំអៀង ដែលបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ជំនុំជម្រះរឿងក្តីរបស់ខ្លួន ដោយសមធម៌ និងជាសាធារណៈ ដើម្បីសម្រេចលើការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងមកលើខ្លួនក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ឬលើសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចក្នុង វិស័យរដ្ឋប្បវេណី ...”។ សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី Fei តទល់នឹង ប្រទេសកូរ៉េ^{៤៥} ឯកសារទំនាក់ទំនងលេខ 514/1992, U.N. Doc. CCPR/C/53/D/514/1992 (ឆ្នាំ ១៩៩៥) កថាខណ្ឌ៨.៤៖ “ទស្សនាទាននៃ “ការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌” នៅ ក្នុងអត្ថន័យនៃមាត្រា ១៤ កថាខណ្ឌ ១ ... ក៏មានបញ្ចូលជាផ្នែកដទៃទៀតដែរ។ ក្នុងចំណោមនោះ គណៈកម្មាធិការមានឱកាស ក្នុងការលើកឡើងនូវ ... គឺការគោរពដល់គោលការណ៍សមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងគូភាគីក្នុងការតតទល់ក្តី កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី សួរដេញដោល និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឆាប់រហ័ស”។

^{៤៥} សូមមើល សាលាដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស បដិសេធមិន ទទួលយកការដាក់ឯកសារចម្លើយតបរបស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោម បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ចោទអាចចង់ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលធ្វើឡើងដោយសហ
ព្រះរាជអាជ្ញា នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរដែលត្រូវបានសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយកទៅពិចារណា
មុនពេលចេញដីកាដោះស្រាយ ដែលសម្រេចថាតើជនត្រូវចោទប្រឈមនឹងការជំនុំជម្រះក្តីដែរ
ឬទេ និងត្រូវប្រឈមនឹងបទចោទប្រកាន់អ្វីខ្លះ។ លើសពីនេះទៀត មុនពេលដំណាក់កាលសំខាន់នៅ
ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អ.វ.ត.ក នេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគ្រាន់តែអាចទទួលប្រយោជន៍ពី
ការទទួលបានសេចក្តីសន្និដ្ឋានពីសហព្រះរាជអាជ្ញាផង ពីសហមេធាវីការពារក្តីផង”^{៤៧}។

៣២. សិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើដែលបានដាក់ដោយភាគីដទៃទៀតក៏មានទំនាក់ទំនងផងដែរទៅ
នឹងសិទ្ធិទទួលបានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសួរតទល់គ្នា ដែលកំណត់ដោយវិធាន ២១(១)(ក)^{៤៨}។ សិទ្ធិ
ទទួលបានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសួរតទល់គ្នា “មានន័យថា ជាគោលការណ៍ វាជាឱកាសសម្រាប់
ឱ្យភាគីក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌក្តី ឬរដ្ឋប្បវេណីក្តី បានដឹង និងបានបញ្ចេញយោបល់ទៅភស្តុតាងទាំង
អស់ដែលបានដាក់ ឬសេចក្តីសង្កេតនានាដែលបានដាក់ ទោះបីត្រូវបានដាក់ដោយមន្ត្រីជាតិដែល
ប្រកបអាជីពផ្នែកច្បាប់ដោយឯករាជ្យក៏ដោយ ដែលមានបំណងមានឥទ្ធិពលទៅលើសេចក្តី
សម្រេចរបស់តុលាការ”^{៤៩}។ បើតាមតុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប (“ECtHR”) គឺថា៖

មានវិធីសាស្ត្រជាច្រើនដែលអាចចាត់ទុកថា ច្បាប់ជាតិអាចស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ
នេះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ទោះបីគេជ្រើសរើសយកវិធីសាស្ត្រណាក៏ដោយ ក៏គេគួរតែ
ធានាថា ភាគីដទៃទៀតនឹងដឹងថា សេចក្តីសង្កេតនានាត្រូវបានដាក់ ហើយពួកគេនឹង
ទទួលបាននូវឱកាសពិតប្រាកដមួយក្នុងការបញ្ចេញយោបល់ទៅលើសេចក្តីសង្កេតទាំង

តាមវិធាន ៦៦ និងសេចក្តីសង្កេតបន្ថែម និងសំណើសុំផ្អាកដំណើរការនីតិវិធី, ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០, ឯកសារលេខ
D390/1/2/4។

^{៤៧} ដូចជើងទំព័រខាងលើ, កថាខណ្ឌ ១៨។

^{៤៨} វិធាន ២១(១០)(ក) ចែងក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធថា៖ “ដំណើរការនីតិវិធីក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និងត្រូវ
គោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ហើយត្រូវរក្សាបាននូវគុណភាពរវាងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងឡាយ”។

^{៤៩} រឿងក្តី Lobo Machado តទល់នឹង ប្រទេស ព័រទុយហ្គាល់, Eur. Ct. H. R. App. no. 15764/89 (ឆ្នាំ ១៩៩៦) កថាខណ្ឌ
៣១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក
អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ
តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

នៅ^{៥០} ។

៣៣. នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ឈប់មិនឱ្យភាគីនានាធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើនេះ ដោយរំលោភទៅលើសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី និងសិទ្ធិរបស់ភាគីដទៃទៀតក្នុងការទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងភាគីក្នុងការតទល់ក្តី និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសួរតទល់គ្នា។ ការណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំពោះមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនឱ្យផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីបញ្ហាសំខាន់ៗនៃការរៀបចំសវនាការតែចំពោះភាគីជាក់លាក់មួយចំនួននោះ មានសក្តានុពលមានឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានទៅលើភាគីនានាដែលគាត់មិនបានជូនដំណឹង។

៣៤. ការរំលោភបំពានរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទៅលើសិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងភាគីក្នុងការតទល់ក្តី បង្កើតជាការជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនាពិតប្រាកដទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ។ សកម្មភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ដោយជ្រៀតជ្រែកទៅលើសិទ្ធិរបស់ភាគី។ ទោះបីនៅក្នុងករណីនេះ មេធាវីការពារក្តី ដែលជាភាគីដាក់សំណើ នឹងពុំមានសិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតបក៏ដោយ ក៏លោក អៀង សារី ត្រូវទទួលរងគ្រោះដោយ

^{៥០} រឿងក្តី *Öcalan តទល់នឹង ប្រទេសទួរគី*, Eur. Ct. H.R., App. no. 46221/99 (ឆ្នាំ ២០០៥), កថាខណ្ឌ ១៤៦ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។ សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី *Brandstetter តទល់នឹង ប្រទេសអូស្ត្រីស្ត*, Eur. Ct. H.R. App. no. 11170/84; 12876/87; 13468/87 (ឆ្នាំ ១៩៩១), កថាខណ្ឌ ៦៧។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ តុលាការ ECtHR បានសន្និដ្ឋានថា សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌ត្រូវបានរំលោភ នៅពេលដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបានបដិសេធមិនផ្តល់ឱកាសក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលបានដាក់ដោយមេធាវីតំណាងរដ្ឋ។ នៅក្នុង រឿងក្តី *Ruiz-Mateos តទល់នឹង ប្រទេសអេស្ប៉ាញ* អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានចោទប្រកាន់ថា មានការរំលោភលើគោលការណ៍សមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងភាគីក្នុងការតទល់ក្តី ដោយសំអាងថា មេធាវីតំណាងរដ្ឋាភិបាលអេស្ប៉ាញ ដែលជាគូវិវាទនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី អាចដាក់ជូនតុលាការធម្មនុញ្ញបាននូវសេចក្តីសង្កេតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅលើភាពស្របច្បាប់នៃលក្ខន្តិកៈមួយ ផ្ទុយទៅវិញអ្នកដាក់ពាក្យសុំទាំងនោះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដាក់សារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទេ ដោយពួកគេពុំមានលក្ខណៈសម្បត្តិភាគីមធ្យមជ្រាប (*locus standi*)។ តុលាការនេះបានសម្រេចថា “តាមវិធាន ជនគ្រប់រូបត្រូវបានធានាក្នុងការអាចទៅពិនិត្យដោយសេរីចំពោះសេចក្តីសង្កេតរបស់អ្នកចូលរួមដទៃទៀត នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ និងមានឱកាសពិតប្រាកដក្នុងការបញ្ចេញយោបល់ទៅលើសេចក្តីសង្កេតទាំងនោះ”។ រឿងក្តី *Ruiz-Mateos តទល់នឹង ប្រទេសអេស្ប៉ាញ*, 16 Eur. H. R. Rep. 505, App. No. 12952/87 (ឆ្នាំ ១៩៩៣) កថាខណ្ឌ ៦៣។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបញ្ឈប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ការណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនឱ្យធ្វើការឆ្លើយតបនេះដែរ។ ទីមួយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានប្រវត្តិបដិសេធចោលសិទ្ធិនេះរបស់ភាគី^{៥១}។ ក្នុងឱកាសផ្សេងទៀត មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានហាមឃាត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងសារណាដែលបានដាក់ដោយភាគីដទៃទៀត ដែលប៉ះពាល់ដល់លោក អៀង សារី ដោយសារសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយរវាងគូភាគីក្នុងការតទល់ក្តី និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសួរតទល់គ្នានោះ ត្រូវបានរំលោភ ហើយគាត់ត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យចុះក្នុងកំណត់ហេតុទៀត។ ទីពីរ ជាពិសេសបើពិចារណាទៅលើជំហររបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាក់ទិននឹងការទទួលបានព័ត៌មានពីបញ្ហាទាំងនេះ វាហាក់ដូចជាថា ភាគីដទៃទៀតអាចគាំទ្រដល់សំណើនេះ តែពួកគេត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើការឆ្លើយតប។

គ. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសផ្នែកអង្គច្បាប់ និងបានជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះយ៉ាងពិតប្រាកដ ដោយខកខានពុំបានចេញសេចក្តីសម្រេចដោយមានសំអាងហេតុទៅលើសំណើនោះ

៣៥. លោក អៀង សារី មានសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះទោសប្រកបដោយយុត្តិធម៌ដោយត្រូវទទួលបានសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ។ យើងចាំបាច់ត្រូវមានសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព និងរក្សាសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការប្តឹងសាទុក្ខ។ គួរឱ្យសោកស្តាយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានទម្លាប់ចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួននៅក្នុងទម្រង់ជាអនុស្សរណៈដោយមិនមានសំអាងហេតុ^{៥២}។

^{៥១} សូមមើលជើងទំព័រខាងលើលេខ ១៤។

^{៥២} ជាឧទាហរណ៍ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើមួយទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី រហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ ចំពោះថាតើ អ.វ.ត.ក អាចអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើលោក អៀង សារី ដែរឬយ៉ាងណា ឬថាតើ អ.វ.ត.ក ត្រូវបានរារាំងដោយសារតែព្រះរាជទានលើកលែងទោស និងអនុគ្រោះទោសរបស់គាត់ និងបញ្ហានៃគោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ (*ne bis in idem*)។ ដោយពុំទទួលបានការឆ្លើយតប និងជិតដល់ពេលសវនាការចាប់ផ្តើម មេធាវីការពារក្តីបានផ្ញើរលិខិតមួយទៅមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ផ្នែកច្បាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ នៅក្នុងអនុស្សរណៈមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ផ្នែកច្បាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ជាក់ថា ៖ “ខណៈដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានចេញសេចក្តីបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ”

៣៦. ពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបាននូវកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយ តម្លាភាពនោះ វិធាន ២១(១) តម្រូវថា “ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និងបទបញ្ជារដ្ឋបាលទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជា និច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ជនសង្ស័យ ជនត្រូវចោទ ជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពី សច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព...”។ តម្លាភាពរួមមានការ ដឹងអំពីការធ្វើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ និងហេតុផលចំពោះសេចក្តីសម្រេចទាំងនោះ។ តាមរយៈការចេញសេចក្តីសម្រេចដោយមិនមានសំអាងហេតុ អង្គជំនុំជម្រះលាក់បាំងហេតុផល

សម្រេចលើអញ្ញត្រកម្មរបស់ក្រុមមេធាវីរបស់ អៀង សារី ទាក់ទិននឹងការលើកលែងទោស និងគោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោស ពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ កាលពីថ្ងៃទី ៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ (E51/15) នោះ សំណើរបស់ក្រុមមេធាវី អៀង សារី ស្នើ សុំពន្យារការចាប់ផ្តើមសវនាការរហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើអញ្ញត្រកម្មនេះ (E135) កំពុងរង់ចាំការសម្រេច។ រហូតដល់ពេលនេះ អង្គជំនុំជម្រះបានបានផ្តល់អាទិភាព និងចេញសេចក្តីសម្រេចលើអញ្ញត្រកម្មទាំងអស់ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការ រៀបចំសវនាការ ហើយអង្គជំនុំជម្រះបានយល់ឃើញថា សេចក្តីសម្រេចលើអញ្ញត្រកម្មដែលនៅសេសសល់មួយចំនួន តូចនោះ គឺមិនមែនជាឧបសគ្គដល់ការចាប់ផ្តើមសវនាការលើអង្គសេចក្តីនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះមិនមែនបំណងពន្យារដំណើរការនីតិវិធី ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចណាមួយលើអញ្ញត្រកម្ម ត្រូវបាន ប្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឡើយ។ *នេះគឺជាការឆ្លើយតបផ្លូវការរបស់អង្គជំនុំជម្រះចំពោះលិខិតរបស់ក្រុម មេធាវី អៀង សារី ជូនមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ផ្នែកច្បាប់ ចុះថ្ងៃទី ៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ទាក់ទិននឹងព័ត៌មានអំពីអញ្ញត្រកម្មដែលនៅ សេសសល់”។* អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលមានចំណងជើងថា ការឆ្លើយតបទៅលើបញ្ហាដែលបាន លើកឡើងដោយភាគីផ្សេងៗមុនពេលសវនាការ និងការកំណត់ពេលវេលានៃកិច្ចប្រជុំមិនផ្លូវការជាមួយនឹងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ផ្នែក ច្បាប់ នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E141 ទំព័រ ៦ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។ បន្ទាប់ពីមេធាវីការពារក្តីបានសួរសំណួរនៅកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការមិនផ្លូវការក្រោយមកទៀត ថាតើសេចក្តីសម្រេចដែលមាន សំអាងហេតុជាផ្លូវការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នឹងចេញក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ឬយ៉ាងណានោះ នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញនូវអនុស្សរណៈមួយ ដែលបញ្ជាក់ថា “អនុស្សរណៈនេះបញ្ជាក់ថា ឯកសារ E141 ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ គឺជាចម្លើយតបជាផ្លូវការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទៅនឹងសំណើខាងលើ ដែលបាន លើកបញ្ហានានាពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំសវនាការនាពេលបច្ចុប្បន្ន”។ សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងលើសំណើដែលនៅសេសសល់មុនសវនាការ (ឯកសារ E20, E132, E134, E135, E124/8, E124/9, E124110, E136 និង E139) និងការណែនាំបន្ថែមទៀតទៅសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E145 ទំព័រ១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឲ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឲ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

របស់ខ្លួន ដោយមិនបានបញ្ជាក់ប្រាប់ដល់លោក អៀង សារី ភាគីទាំងអស់ និងសាធារណៈជនឱ្យ ដឹងអំពីថា តើអង្គជំនុំជម្រះណានោះទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនបែបណាឡើយ។

៣៧. សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសេចក្តីសម្រេចដោយមានសំអាងហេតុ ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងសិទ្ធិក្នុង ការទទួលបានការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ។ សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការពិនិត្យឡើង វិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤(៥) នៃ ICCPR^{៥៣} ដែលត្រូវតែគោរព អនុលោម តាមមាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ ដូចដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ឃើញ ៖ “ភាគីមានសិទ្ធិជា មូលដ្ឋានដើម្បីទទួលបានដំណឹងអំពីហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចណាមួយ។ ប្រការនេះអនុញ្ញាតឱ្យ ភាគីបានដឹងអំពីមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសម្រេចនីមួយៗ ដែលធ្វើឱ្យភាគីរងគ្រោះស្ថិតក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលអាចកំណត់បានថា តើនឹងដាក់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរឬយ៉ាងណា និងប្តឹងលើមូលដ្ឋានអ្វី”^{៥៤}។

៣៨. ទោះបីជាសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសាលក្រមដោយមានសំអាងហេតុ មានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅ ក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង^{៥៥} ហើយយុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិតែងតែពិភាក្សាអំពីសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសេចក្តី សម្រេចដោយមានសំអាងហេតុនៅក្នុងបរិបទដែលគ្មានសាលក្រមដែលមានសំអាងហេតុ ក៏

^{៥៣} មាត្រា ១៤(៥) ចែងថា “ជនគ្រប់រូបដែលជាប់ពិន័យពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវមានសិទ្ធិសុំឱ្យសាលាក្តីជាប់ខ្ពស់ពិនិត្យទៅលើ ការប្រកាសពិន័យ និងការផ្តន្ទាទោសឡើងវិញស្របតាមច្បាប់”។

^{៥៤} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីសំណើ សុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភ័ស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿងដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រមរបស់ជនត្រូវចោទ ចំពោះ ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D365/2/10។ ប្រការ ៣០ នៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រម ក៏បានគាំទ្រសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលថា រាល់សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការទាំងអស់គ្នាតែមានសំអាងហេតុ។ ប្រការនេះចែងថា៖ “ប្រការ ៣០ - អាទិភាពនៃមូលដ្ឋាន ឬសំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច៖ ការរៀបចំមូលដ្ឋាន ឬសំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច គឺ ជាដំណើរការលំបាក និងប្រើប្រាស់ពេលវេលាច្រើន។ ក្នុងន័យនេះ ចៅក្រមគប្បីមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីស្រាវជ្រាវ ពិភាក្សា និងសរសេរមូលដ្ឋាន ឬសំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចនោះ។ ប៉ុន្តែ ចៅក្រមមិនត្រូវអូសបន្លាយពេលវេលានេះរហូត ដល់បាត់បង់យុត្តិធម៌ឡើយ។

^{៥៥} វិធាន១០១(៤) និង (៥) ចែងថា៖ “ ៤. ផ្នែកសំអាងហេតុនៅក្នុងសាលក្រម ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរដែលបានធ្វើឡើងដោយភាគីទាំងអស់។ ៥. ផ្នែកសម្រេចសេចក្តីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវបញ្ជាក់ពី បទល្មើសនីមួយៗដែលប្រព្រឹត្តដោយជនជាប់ចោទ ច្បាប់ជាធរមាន ការផ្តន្ទាទោស និង សំណង។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយពិចារណាទៅលើវិធានផ្ទៃក្នុង^{៥៦} លក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការ ICTY^{៥៧} វិធានស្តីពីនីតិវិធី និងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY^{៥៨} យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការ ICTY^{៥៩} និង រឿងក្តី *Taxquet តទល់នឹង ប្រទេសបែលហ្សិក* របស់តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប (ECtHR)^{៦០}

^{៥៦} អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថា “ចំណុចទីមួយ ដើម្បីឱ្យសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ អនុលោមតាមវិធាន ៧៤(៣)(ខ) អនុវត្តបានពេញលេញ ជនត្រូវចោទត្រូវដឹងមូលហេតុដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធសំណើរបស់ខ្លួន។ ករណីនេះត្រូវ ឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតផ្តល់សំអាងហេតុលើសេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ខ្លួន ឱ្យបានលម្អិតគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ហាញអំពី មូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ខ្លួន។ ការធ្វើដូច្នេះ ដាក់ជនត្រូវចោទក្នុងស្ថានភាពមួយអាចឱ្យគេ សម្រេចថា តើ ត្រូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរឬទេ ហើយត្រូវប្តឹងប្រឆាំងនឹងសំអាងហេតុចំណុចមួយណា និងអាចឱ្យគេរៀបចំសេចក្តី សន្និដ្ឋានឱ្យ បានសមស្រប ដើម្បីជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ចំណុចទីពីរ វិធាន ៧៧(១៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ទាមទារឱ្យ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចេញសេចក្តីសម្រេច “ដោយមានសំអាងហេតុ” លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិរបស់ សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត អនុលោមតាមវិធាន ៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ វិធានផ្ទៃក្នុងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ តម្កល់ទុកការអនុវត្តធនា គារសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលបានបដិសេធសំណើឡើយ ប្រសិនបើខ្លួនមិនដឹងហេតុផល ដែលសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតសម្រេចបដិសេធសំណើនោះ។ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ” ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១០ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D353/2/3 កថាខណ្ឌ ២៣។

^{៥៧} មាត្រា ២៣(២) នៃលក្ខន្តិកៈតុលាការ ICTY ចែងថា៖ “សាលក្រមត្រូវសម្រេចដោយសម្លេងភាគច្រើននៃចៅក្រមរបស់សភា ជំនុំជម្រះ និងត្រូវផ្តល់ដោយសហចៅក្រមជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ។ សាលក្រមត្រូវបញ្ជាក់ពីហេតុផលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលត្រូវភ្ជាប់បន្ថែមនូវទស្សនៈផ្ទុយ ឬខ្វែងគ្នា”។

^{៥៨} វិធាន ៩៨ ស្ទួនពីរ (គ) នៃវិធានស្តីពីនីតិវិធី និងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY ចែងថា៖ “សាលក្រមត្រូវសម្រេចដោយ សម្លេងភាគច្រើននៃចៅក្រម។ សាលក្រមត្រូវបញ្ជាក់ ឬអមមកជាមួយនូវហេតុផលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឱ្យបានគាប់តាមដែល អាចធ្វើទៅបាន ដែលត្រូវភ្ជាប់បន្ថែមនូវទស្សនៈផ្ទុយ ឬខ្វែងគ្នា”។

^{៥៩} អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខកខានពុំបានផ្តល់នូវឈ្មោះ ឬលេខនៃរឿងក្តីនៃសាលដីការរបស់តុលាការ ICTY ដែលខ្លួនបានធ្វើការ វិភាគ និងបានដកស្រង់។

^{៦០} នៅក្នុងរឿងក្តី *Taxquet ទល់នឹង ប្រទេសបែលហ្សិក* តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបបានពិចារណារឿងក្តីមួយដែលដើមបណ្តឹងត្រូវបាន ផ្តន្ទាទោសពីបទមនុស្សឃាត និងបទមនុស្សឃាតដោយគិតទុកជាមុនដោយតុលាការ *Liege Assize* ដោយមានសមាសភាព ក្រុមប្រឹក្សានិម្មិត (jury)។ ច្បាប់ប្រទេសបែលហ្សិក មិនតម្រូវឱ្យតុលាការ *Assize* ឬក្រុមប្រឹក្សានិម្មិត ផ្តល់សំអាងហេតុ លើសាលក្រមឡើយ ហើយក្រុមប្រឹក្សានិម្មិត ព្រមទាំងតុលាការ *Assize* នេះ មិនបានផ្តល់សំអាងហេតុក្នុងសាលក្រមនេះដែរ។ ដើមបណ្តឹងបានប្តឹងសាទុក្ខទៅតុលាការកំពូល ប៉ុន្តែបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់គាត់ត្រូវបានបដិសេធា។ គាត់បានតវ៉ាទៅតុលាការ សិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបថា សិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ (មាត្រា ៦(១) នៃ អនុសញ្ញាអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

ព្រមទាំងគោលការណ៍ណែនាំពីគណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្ស^{៦១} បានសន្និដ្ឋានថា សិទ្ធិនោះអនុវត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗទៀតផងដែរ៖

ទោះបីយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប និងរបស់តុលាការ ICTY មានភាពពាក់ព័ន្ធនឹងសាលក្រមលើពិរុទ្ធភាពក៏ដោយ ក៏ការយោងទៅលើយុត្តិសាស្ត្រទាំងនេះ មានភាពពាក់ព័ន្ធនឹងបរិបទមុនអង្គសេចក្តីនៅ អ.វ.ត.ក នេះដែរ។ ទាំងភាគីដែលសំណើរបស់ខ្លួនត្រូវបានបដិសេធដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងអង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវដឹងអំពីមូលហេតុនៃការបដិសេធនោះឱ្យបានលម្អិតគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សម្រេចបានថា តើត្រូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ឬទេ ហើយបើត្រូវប្តឹង តើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

មនុស្ស) មិនត្រូវបានគោរពឡើយ ដោយហេតុថា មិនមានការផ្តល់សំអាងហេតុចំពោះការផ្តន្ទាទោសលើរូបគាត់។ តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបបានសន្និដ្ឋានថា សិទ្ធិរបស់គាត់ត្រូវបានរំលោភបំពាន ដោយបានបញ្ជាក់ថា ៖

យោងតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន សាលក្រម ឬសាលដីការរបស់តុលាការ ឬសាលាក្តីទាំងឡាយ ត្រូវផ្តល់សំអាងហេតុឱ្យបានសមរម្យ ដែលសាលក្រម ឬសាលដីការនោះយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាន...។ យោងតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន តុលាការបានសម្រេចជាញឹកញយថា សំអាងហេតុនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការត្រូវតែមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងផលប្រយោជន៍នៃការធានាដល់ការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ដែលធ្វើដូច្នោះ វានឹងការពារសិទ្ធិរបស់ចុងចោទ។ សំអាងហេតុនេះមានប្រយោជន៍ដល់តម្លៃនៃយុត្តិធម៌ ហើយផ្តល់ជាយន្តការក្នុងការការពារប្រឆាំងនឹងការចេញសេចក្តីសម្រេចតាមទំនើងចិត្ត។

តុលាការនេះបានកត់សម្គាល់ទៀតថា ដោយសារតែសេចក្តីសម្រេចពុំមានសំអាងហេតុពេញលេញគ្រប់គ្រាន់ “តុលាការកំពូលមិនអាចពិនិត្យលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយជាឧទាហរណ៍ មិនអាចកំណត់ចំណុចខ្វះខាត ឬចំណុចមិនស៊ីសង្វាក់ទាំងឡាយនៅក្នុងសំអាងហេតុបានឡើយ”។ សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ” ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១០ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D353/2/3 កថាខណ្ឌ ២៤-២៦, ការពិភាក្សា និងការដកស្រង់រឿងក្តី Taxquet ទល់នឹង ប៊ែលហ្សិក Eur. Ct. H.R. ពាក្យសុំលេខ 926/05 (2009)។

^{៦១} ដូចខាងលើ កំណត់សម្គាល់ ៣៤ ដកស្រង់គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ ទូទៅលេខ ៣២៖ មាត្រា ១៣៖ សិទ្ធិទទួលបាននូវសមភាពនៅចំពោះមុខតុលាការ និងសាលាក្តីនានា និងទទួលបាននូវការ ជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ កថាខណ្ឌ ៤៩ ឯកសារអង្គការសហប្រជាជាតិ CCPR/C/GC/32 (ថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៧) និងរឿងក្តី Smith ទល់នឹង ប្រទេសហ្សាមីកា ទស្សនៈរបស់គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ កថាខណ្ឌ 10.5 ឯកសារអង្គការសហប្រជាជាតិ។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

នោះ គួរតែផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋានអ្វី និងដើម្បីឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះមានលទ្ធភាពសម្រេចថា តើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានកំហុសដែរឬទេ^{៦២}។

តាមពិត នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចផ្សេងមួយទៀត អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថា “សេចក្តីសម្រេច *ទាំងអស់* របស់តុលាការតម្រូវឱ្យផ្តល់សំអាងហេតុ ដោយសារវាជាបទដ្ឋានអន្តរជាតិ”^{៦៣}។

៣៩. យុត្តិសាស្ត្រនៃសាលាក្តី *មិនអចិន្ត្រៃយ៍* ទាំងឡាយ ក៏គាំទ្រសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុដែរ^{៦៤}។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងរឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Prlić និងជនផ្សេងទៀត*

^{៦២} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ” ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១០ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារលេខ D353/2/3 កថាខណ្ឌ ២៤-២៨ (សម្រង់ កថាខណ្ឌ ២៨)។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុមិនគ្រប់គ្រាន់បែបនេះ មិនអាចឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការពិនិត្យឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ទៅលើសេចក្តីសម្រេចនោះ ហើយរារាំងអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនឱ្យកំណត់បានអំពីថាតើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួនត្រឹមត្រូវដែរឬទេ។ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ២៩។

^{៦៣} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ លោក នួន ជា ប្រឆាំងចំពោះដីកាបដិសេធពាក្យសុំមោឃភាព ថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារលេខ D551/1/8 កថាខណ្ឌ ២១ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

^{៦៤} សូមមើល ឧទាហរណ៍ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Prlić និងជនផ្សេងទៀត* IT-04-74-AR73.13 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ Jadranko Prlić ដែលបានប្តឹងរួមលើដីកាបង្គាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី ៦ និង ថ្ងៃទី ៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ត្រូវបានយកកសាង ថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៩ កថាខណ្ឌ ១៨៖ “អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសូមរំលឹកថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវផ្តល់សំអាងហេតុ ដើម្បីផ្តល់ជាមូលដ្ឋានលើការរកឃើញរបស់ខ្លួនលើសេចក្តីពិចារណាសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេច”។ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Prlić និងជនផ្សេងទៀត* IT-04-74-AR73.4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងដីកាបង្គាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានសម្រេចបន្ថយរយៈពេលសម្រាប់រឿងក្តីរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ថ្ងៃទី ៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ កថាខណ្ឌ ១៦៖ “អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសូមរំលឹកថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង យ៉ាងហោចណាស់ ត្រូវផ្តល់សំអាងហេតុ ក្នុងកម្រិតអប្បបរមា ដើម្បីផ្តល់ជាមូលដ្ឋានលើការរកឃើញរបស់ខ្លួនលើសេចក្តីពិចារណាសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេច...”។ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Haradinaj និងជនផ្សេងទៀត* IT-04-84-AR65.2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ Lahi Braimaj ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើសុំដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី ៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌ ១០៖ “យ៉ាងហោចណាស់ [អង្គជំនុំជម្រះ] ត្រូវផ្តល់សំអាងហេតុ ក្នុងកម្រិតអប្បបរមា ដើម្បីផ្តល់ជាមូលដ្ឋានលើការរកឃើញរបស់ខ្លួនលើសេចក្តីពិចារណាសំខាន់ៗ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវដោះស្រាយបណ្តឹងសាទុក្ខមួយរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ដែលបានចោទប្រកាន់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខកខានពុំបានផ្តល់សំអាងហេតុឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ដោយបានបន្ថយរយៈពេលសម្រាប់រដ្ឋអាជ្ញានៅក្នុងការបង្ហាញរឿងក្តី។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបាន កត់សម្គាល់ឃើញថា “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវផ្តល់សំអាងហេតុដើម្បីជាមូលដ្ឋានគាំទ្រដល់ការយល់ ឃើញរបស់ខ្លួនអំពីសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេច”។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានសម្រេចថា ដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ វាជាការគ្រប់គ្រាន់ដែល “ថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបង្ហាញឯកសារ និងព័ត៌មាន ដែលខ្លួនបានពិចារណា ព្រមទាំងផ្សេងៗ ដែលខ្លួនបានយកមកពិចារណានៅពេលវាយតម្លៃចំណុចនៅសល់ដែលត្រូវលើកឡើងចំពោះដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះដែលបានកែប្រែ ដោយត្រូវបញ្ជាក់បានច្បាស់លាស់នៅក្នុងការវាយតម្លៃនោះថា នៅពេលខ្លួន បំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្តល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវលើផលប្រយោជន៍ដែល មានការប្រទាំងប្រទិសគ្នា ដើម្បីធានាឱ្យមានយុត្តិធម៌ និងភាពជាប់រហ័សនៃដំណើរការនីតិវិធី”⁶⁵។

ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេច”។ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Nyiramashuko និងជនផ្សេងទៀត* ICTR-98-42-AR73 សេចក្តីសម្រេចលើ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ Joseph Kanyabashi ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង II ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពីការចោលពាក្យសុំកែប្រែបញ្ជីសាក្សី ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៧ កថាខណ្ឌ ១៨០។ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Sesay និងជនផ្សេងទៀត* SCSL-04-15-A សាលដីកា ថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៩ កថាខណ្ឌ ៣៤៤៖ “លក្ខខណ្ឌនៃការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌នៅក្នុងលក្ខន្តិកៈរួមបញ្ចូលទាំងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានមតិយោបល់ ដែលមានសំអាងហេតុដែលចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អនុលោមតាមមាត្រា ១៨ នៃលក្ខន្តិកៈ និងវិធាន ៨៨(គ)នៃ វិធាន។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលរកឃើញយុត្តិសាស្ត្រដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅតុលាការ ICTY និងតុលាការ ICTR ដែលបកស្រាយបទបញ្ញត្តិដូចគ្នារបស់ខ្លួន ថាមានលក្ខណៈគួរឱ្យជឿជាក់ដូចគ្នាផងដែរ នៅក្នុងន័យនេះ”។

⁶⁵ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Prlić និងជនផ្សេងទៀត* IT-04-74-AR73.4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ប្រឆាំងនឹង សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីការរក្សាការឃុំខ្លួន និងការបញ្ជាក់បន្ថែម ថ្ងៃទី ១១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ កថាខណ្ឌ ២៥។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

៤០. សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់មានសំអាងហេតុមិនគ្រប់គ្រាន់។ សេចក្តីសម្រេចនេះខកខានមិនបាន ពន្យល់ពីហេតុផលដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបដិសេធពោលសំណើសុំឱ្យបង្គាប់ដល់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ ខ្ពស់របស់ខ្លួន ឱ្យធ្វើប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយចំហ និងដោយតម្លាភាពជាមួយនឹងភាគីនានា។ សំអាងហេតុ តែមួយគត់នៅក្នុងដីកាសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះគឺពាក់ព័ន្ធនឹងករណីថាតើភាគីទាំងឡាយអាច ដឹកនាំ ការសួរដេញដោលលើសាក្សីតែប៉ុណ្ណោះ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្តល់សំអាងហេតុថា ដោយហេតុថា ការបែងចែកការទទួលខុសត្រូវលើការតាំងសំណួរ គឺជាសេចក្តីសម្រេចដែលផ្អែកលើឆន្ទានុសិទ្ធិ ហើយពុំ បើកឱ្យមានការផ្តល់ទង្វើករណីតទល់គ្នានោះ “ដូច្នោះ វាជាការសមរម្យដែល ការធ្វើទំនាក់ទំនងគ្នានេះគឺត្រូវ ធ្វើឡើងចំពោះភាគីដែលពាក់ព័ន្ធតែប៉ុណ្ណោះ”⁶⁶។

៤១. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំអើពើនឹងការរំលោភលើសិទ្ធិទាំងឡាយដែលបានកើតឡើងនៅគ្រប់ពេលដែល មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនផ្តល់ព័ត៌មានទៅដល់ភាគីមួយចំនួន ប៉ុន្តែមិនបានផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនេះជូនទៅ ភាគីផ្សេងទៀត ហើយពុំបានពន្យល់ហេតុផលដែលខ្លួនយល់ឃើញថា ការធ្វើដូច្នោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសនៅពេលខកខានពុំបានចេញសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ ដោយហេតុថាវាជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យចេញសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ។ នៅពេលពុំបានចេញ សេចក្តីសម្រេចដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដោយចេតនាលើសិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការ ធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំបានផ្តល់សំអាងហេតុតាមផ្លូវច្បាប់ ក្នុងកម្រិតមួយ ជាក់លាក់ ក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងបែបនេះ ហើយនៅក្នុងករណីនេះ បានលើកទឹកចិត្ត និងបង្គាប់ឱ្យប្រាស្រ័យទាក់ទង តែជាមួយភាគីម្ខាង ដែលច្បាប់ពុំអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបែបនេះទេ។ កំហុសបែប នេះនាំឱ្យមោឃភាពដល់សេចក្តីសម្រេច ហើយបង្កើតជាការជ្រៀតជ្រែកនៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់ តុលាការ ដោយហេតុថាវាបណ្តាល ឱ្យមានការរំលោភលើសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌របស់ លោក អៀង សារី ពោលគឺសិទ្ធិទទួលបានតម្លាភាពនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ហើយវាជាការរំលោភលើសិទ្ធិ របស់លោក ក្នុងការទទួលបានការពិនិត្យឡើងវិញចំពោះបណ្តឹងសាទុករបស់គាត់។

⁶⁶ ដីកាសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ ទំព័រ ១។

បណ្តឹងសាទុករបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

V. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងសំណើសុំ

៤២. តាមរយៈការចេញសេចក្តីសម្រេចដែលពុំមានសំអាងហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានព្យាយាមពង្រឹងដំណើរការពុំមានតម្លាភាព ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង តាមរយៈមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ដែលពុំមានការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន បានធ្វើឱ្យស្របច្បាប់ការប្រព្រឹត្តិមិនដោយមិនស្មើភាពគ្នាចំពោះភាគីផ្សេងៗ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង *តែជាមួយភាគីម្ខាង* លើបញ្ហាសំខាន់ៗ ដែលផ្ទុយនឹងពាក្យពេជន៍ និងស្មារតីនៃច្បាប់គ្រប់គ្រង អ.វ.ត.ក ដែលឃើញមានមូលដ្ឋាន និងគាំទ្រដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញផងដែរ។ ការលើកឡើងថាការប្រាស្រ័យទាក់ទង *ជាមួយភាគីម្ខាង* គឺជាការចាំបាច់ និងជាការសមហេតុផលនៅក្នុងការដោះស្រាយទៅនឹងបញ្ហានានា ដែលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ និងដោយជាក់លាក់លើសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌របស់ជនជាប់ចោទ ឬ របស់ភាគីណាមួយផ្សេងទៀតនោះ គឺជាការលើកឡើងដោយមិនបានពិចារណាទាល់តែសោះ ប្រសិនបើមិនមែនគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹមខ្លាំងទេ។ ក្នុងនាមជាតុលាការកម្ពុជា⁶⁷ ការអនុវត្តដែលគេគិតទុកថានឹងចម្លងតាមតុលាការកម្ពុជាទាំងអស់ និងជាគេរតិណែលដ៏យូរ

⁶⁷ “អ.វ.ត.ក បានបង្កើតឡើងជាតុលាការគម្របមួយសម្រាប់ការកែទម្រង់ប្រព័ន្ធតុលាការ និងប្រព័ន្ធច្បាប់។ ហេតុដូច្នោះ អ.វ.ត.ក មិនគួរធ្វើជាតុលាការគម្របចំពោះការដាក់កំហិតដោយពុំចាំបាច់លើការបញ្ចេញមតិដោយសេរី និងការទទួលបានព័ត៌មាននោះឡើយ”។ អនុសាសន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងតម្លាភាពបន្ថែមនៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (អ.វ.ត.ក) ដែលដាក់ជូនដោយសមាជិកសង្គមស៊ីវិល និងសមាជិកសារព័ត៌មានកម្ពុជា នាថ្ងៃទី ២៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៨ អាចរកបានតាមរយៈគេហទំព័រ

<http://www.cambodiatribunal.org/CTM/Recommendations%20Regarding%20Additional%20Transparency.pdf?phpMyAdmin=8319ad34ce0db941ff04d8c788f6365e>។ សូមមើលផងដែរ Holly Telerant & Pen Rany, *Must*

Justice be Seen to be Done? Public Scrutiny and Participation in the KRT, VOICE OF JUSTICE RESEARCH BULLETIN ឆ្នាំទី

១៤ លេខ ១៣៦ ខែ មីនា - មេសា ឆ្នាំ ២០០៧ ទំព័រ ១៥-១៨ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

“សាលាក្តីខ្មែរក្រហមបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ទៅតាមហេតុផលដែលបានពិចារណាយ៉ាងហ្មតចត់ជាច្រើន។ សាលាក្តីនេះមិនត្រឹមតែបានបង្កើតឡើងដើម្បីនាំចេញវិធានការធ្វើការជំនុំជម្រះប៉ុណ្ណោះទេ មិនតែប៉ុណ្ណោះ សាលាក្តីនេះបានបង្កើតឡើងដើម្បីស្វែងរកយុត្តិធម៌ផងដែរ។ សាលាក្តីនេះបានបង្កើតឡើងដើម្បីបង្កើតកំណត់ត្រាប្រវត្តិសាស្ត្រឱ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីជម្រុញការពិភាក្សាក្នុងថ្នាក់ជាតិ និងដើម្បីចាប់ផ្តើមដំណើរការផ្សះផ្សាជាតិដែលបានអូសបន្លាយជាយូរមកហើយ។ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ហើយប្រសិនបើពុំមានការកែតម្រូវបញ្ហានេះទេ នោះអង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូល នឹងធ្វើឱ្យនីតិវិធីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាកាន់តែចុះខ្សោយ ដែលដូចស្ថានភាពនីតិវិធីនៅកម្ពុជា

វាមានការពិបាកក្នុងការទទួលបានគោលបំណងទាំងនេះ ប្រសិនបើដំណើរការមុនការជំនុំជម្រះសំខាន់ៗនានា បានធ្វើឡើង ជាលក្ខណៈឯកជនសុទ្ធសាធ្វើនោះ។

⁶⁸ ការិយាល័យឧត្តមស្នងការសហប្រជាជាតិទទួលបានច្រកផ្នែកសិទ្ធិមនុស្សបានចេញរបាយការណ៍មួយ ដែលកំណត់ “កេរ តំណែល”នៅក្នុងបរិបទតុលាការទាំងឡាយ ដូចជា អ.វ.ត.ក ថានឹង “មានអានុភាពបឺតថេរជារៀងរហូតលើការជម្រុញនីតិវិធី នៅក្នុងសង្គមមួយជាក់លាក់ តាមរយៈការជំនុំជម្រះដោយមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីចូលរួមចំណែកបញ្ចប់និទណ្ឌភាព ហើយក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ពង្រឹងសមត្ថភាពប្រព័ន្ធតុលាការនៅក្នុងស្រុក។ គោលបំណងនេះ គឺដើម្បីបន្តនិរន្តរភាព ទោះបីបក្រោយពីតុលាការចម្រុះនេះបានបញ្ចប់ក៏ដោយ។ ភាពចាំបាច់ក្នុងការបន្សល់កេរតំណែលនេះ

បានទទួលស្គាល់យ៉ាងរឹងមាំថាជាផ្នែកមួយនៃគោលនយោបាយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ” *Rule-of-Law Tools for Post-Conflict States: Maximizing the Legacy of Hybrid Courts* ការិយាល័យឧត្តមស្នងការសហប្រជាជាតិទទួលបានច្រកផ្នែក សិទ្ធិមនុស្ស ឆ្នាំ ២០០៨ ទំព័រ ៤៥ អាចរកបានតាមរយៈគេហទំព័រ

<http://www.ohchr.org/Documents/Publications/HybridCourts.pdf>។ របាយការណ៍នេះលើកឡើង វិធីដែលអយ្យការធ្វើ ការងារលើការរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើសិទ្ធិមនុស្ស គឺមានសារៈសំខាន់ដូចនឹងអ្វីដែលអយ្យការបានធ្វើនេះដែរ។ ដូចខាងលើ ទំព័រ ៥។ គេកត់សម្គាល់ឃើញថា៖

[ស្ទើរដែលសំខាន់គឺថា តុលាការចម្រុះនេះទំនងជាត្រូវបានគេតាមដានយ៉ាងហ្មតចត់ និងត្រូវគោរពឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួនលើ គោលការណ៍ខ្ពស់ៗបំផុតនៅក្នុងការអនុវត្តរបស់ខ្លួនលើគ្រប់វិស័យ ដើម្បីពង្រីកឱ្យដល់កម្រិតអតិបរមានៃ ផលប៉ះពាល់ដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ និយាយដោយខ្លី ទាំងនេះគឺជាឧទាហរណ៍៖

- *បទដ្ឋាននៃការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌* វិធីសាស្ត្រដ៏រឹងមាំមួយចំពោះបញ្ហានៃការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និង សមភាពរវាងគូភាគីក្តី ជាសំខាន់នឹងនាំឱ្យមានការទទួលស្គាល់តួនាទីដ៏សំខាន់របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី។ ដោយហេតុថាការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌មួយ នឹងទាមទារឱ្យផ្តល់ធនធានឱ្យបានសមរម្យដល់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ដូច្នោះ ជាឧទាហរណ៍ វានឹងអាចបណ្តាលឱ្យជំនួយផ្លូវច្បាប់កាន់តែប្រសើរឡើងសម្រាប់ជនជាប់ចោទក្រីក្រ នៅក្នុងតុលាការក្នុងស្រុក។

[...]

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

បច្ចុប្បន្នដែលមិនមានភាពទៀងទាត់ តាមរយៈការជម្រុញ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការអនុវត្ត ដែលផ្ទុយនឹងគោលការណ៍ជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងមានតម្លាភាព ដូចមានចែងនៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំគួររំលោភដោយគ្មានហេតុផលទៅលើសិទ្ធិរបស់ភាគី តាមរយៈការប្រើប្រាស់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង *ជាមួយតែភាគីម្ខាង* ដោយពុំបានផ្តល់ឱកាសឱ្យភាគីដាក់សារណារបស់ខ្លួន និងធ្វើឱ្យមានជំនុំជម្រះកំណត់ហេតុតុលាការឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដោយបានចេញសេចក្តីសម្រេចតាមរយៈអនុស្សរណៈដែលពុំមានសំអាងហេតុ និងដោយចូលរួមក្នុងការប្រព្រឹត្តិ ដែល ទោះដោយចេតនាក្តី ឬ ដោយអចេតនាក្តី បានគេចវេសមិនគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌធានានៅក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការកម្ពុជា ដែលធានាយុត្តិធម៌ និងការជំនុំជម្រះដោយត្រឹមត្រូវ ដែលលក្ខខណ្ឌធានានេះគឺជាអ្វីដែលចៅក្រមបានធ្វើសេចក្តីប្រណិធានថានឹងគោរពឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននៅពេលបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

ហេតុដូច្នេះបានលើកឡើងនៅក្នុងហេតុផលខាងលើ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសូមឆ្លើយឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល៖

- ក. សម្រេចទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។
- ខ. អនុញ្ញាតឱ្យមានសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈលើបញ្ហាទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។

- *តម្លាភាពនៃស្ថាប័នសាធារណៈ និងកម្រិតនៃវិជ្ជាជីវៈ*: ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ ស្ថាប័នចម្រុះត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យគេយល់ថាជាស្ថាប័នមួយតម្លាភាព និងអាចឱ្យគេធ្វើទំនាក់ទំនងបាន។ ការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់របស់តុលាការ និងការទទួលបានព័ត៌មានច្បាស់លាស់ នឹងផ្តល់អានុភាពជាវិជ្ជមានលើរបៀបដែលគេមើលឃើញចំពោះតុលាការ ដែលវាជាការកំណត់នូវសេចក្តីរំពឹងទុកជាក់ស្តែងលើអ្វីដែលតុលាការអាចសម្រេចបាន។ ការចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុឱ្យបានត្រឹមត្រូវក៏ជាចំណុចពិចារណាដ៏មានសារៈសំខាន់ មិនខុសពីបទដ្ឋាននៃក្រមវិជ្ជាជីវៈ និងក្រមសីលធម៌ផងដែរ។

ដូចខាងលើ ទំព័រ ១៧ - ១៨ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោកអៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយតម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

គ. សម្រេចថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសនៅក្នុងការណែនាំឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួន ចូលរួមនៅក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង *ជាមួយតែភាគីម្ខាង* នៅក្នុងការបង្គាប់កុំឱ្យភាគីឆ្លើយតបទៅនឹង សំណើសុំ និងនៅក្នុងការខកខានពុំបានចេញសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ។

ឃ. ចាត់ទុកសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះជាមោឃៈ និង

ង. បង្គាប់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបញ្ឈប់ និងកុំបង្គាប់ដល់មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់របស់ខ្លួនធ្វើការប្រាស្រ័យ ទាក់ទង *ជាមួយតែភាគីម្ខាង* លើបញ្ហាទាំងឡាយណាដែលប៉ះពាល់ ឬ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការ ជំនុំជម្រះលើសំណុំរឿង ០០២។

សូមអង្គជំនុំជម្រះទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខ និងសំណើរបស់យើងខ្ញុំដោយក្តីគោរព។

អាង ឌុក្កម

Michael G. KARNAVAS

សហមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោកអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់រក្សាការប្រាស្រ័យទាក់ទងការងារដោយចំហរ និងដោយ តម្លាភាពជាមួយភាគីទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធ